

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/28

II LEGISLATURA

Any 1990

Número 88

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 31 de maig del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.-) PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 1363/90, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per què la Conselleria de Cultura, Educació i Esports no impulsa l'elaboració d'un registre d'investigadors d'arqueologia a les Illes Balears i no el fa públic al BOCAIB complementat amb les normes de contractació que regiran per a treballs encomanats per l'esmentada Conselleria?".

2) R.G.E. núm. 1362/90, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per què la Conselleria de Cultura, Educació i Esports no impulsa treballs d'investigació a partir dels mapes i inventaris arqueològics de les Illes Balears, elaborats a iniciativa de la mateixa Conselleria?"

II.-) MOCIÓ:

1) *Moció R.G.E. núm. 1445/90, presentada pel Grup Parlamentari CDS, subsegüent a la Interpel·lació R.G.E. núm. 887/90, relativa a la política del Govern en matèria de sanitat local*

III.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI:

1) *R.G.E. núm. 1169/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a prova de català per a l'obtenció del títol de tècnic auxiliar corresponent a la formació professional de primer grau en les proves d'avaluació d'ensenyament no escolaritzades.*

IV.-) DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL:

1) *Sobre el Projecte de Llei R.G.E. núm. 532/90, de modificació dels articles 4 i 5 de la Llei 12/1988 de 17 de novembre, de camps de golf.*

V.-) DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL:

1) *Sobre la Proposició de Llei R.G.E. núm. 1750/89, presentada pels Grups Parlamentaris NACIONALISTA I D'ESQUERRES, CDS i SOCIALISTA, relativa a declaració d'una àrea natural d'especial interès a la Marina de Lluçmajor.*

VI.-) DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ:

1) *De la Proposició de Llei R.G.E. núm. 689/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a derogació a l'àmbit de les Illes Balears de la Llei 197/63, de "Centros y zonas de interés turístico nacional".*

I.1.-) PREGUNTA RGE. NÚM 1363/90, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Començarem aquesta Sessió plenària per a la qual han estat convocats, segons l'Ordre del Dia que ha estat oportunament repartit. Començam pel punt primer, referit a preguntes. Per formular la registrada amb el número 1363/90 sobre l'elaboració d'un registre d'investigadors d'arqueologia a les Illes Balears, té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Consellera: a una pregunta d'ahir va quedar bastant clar que els criteris quant a la contractació d'investigadors per dur a terme les tasques d'excavació pràcticament quedava en mans dels directors dels museus, criteri que no discutim, però que creim que no és d'absoluta objectivitat, per tant, la pregunta és si la Conselleria no pensa, com s'ha fet a altres indrets, establir un punt de referència clar i objectiu, que seria l'elaboració de les persones que tenen una titulació adequada, que manifesten un interès, arribat el cas, a exercir les tasques d'investigació arqueològica o d'excavació i el lloc ob-

jectiu com a punt de referència dels ciutadans per part de l'Administració Autònoma és el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, en el qual creim que hauria d'estar publicat. A més a més, complementada aquesta llista, que s'hauria d'anar actualitzant, amb una normes de contractació. Per què aquests elements tan racionals i tan objectius no han estat ja impulsats i fets per la Conselleria de Cultura per posar fi a una situació que en aquest moment no és del tot correcta?

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, tenim opinions diferents. Nosaltres creim que no seria bo tenir un registre o que almenys no donaria solucions pràctiques i positives tenir un registre d'arqueòlegs i, per una altra part, pel que fa al segon apartat de la seva pregunta, vull manifestar-li que nosaltres creiem que és un criteri positiu i que, per tant, aquesta normativa que vostè diu no serviria per a res en el cas de les excavacions d'urgència perquè creiem que la persona idònia és precisament el director del museu, que té

criteris suficients per fer aquestes contractacions.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Consellera: evidentment, tenim opinions diferents. El problema és que se li planteja la pregunta referida a un element de racionalització. Quin element de racionalització té la Conselleria per saber quins arqueòlegs hi ha en aquests moments a les Illes Balears que estan disposats - perquè podria ésser que n'hi hagués que no tinguessin interès a participar en excavacions -? No ho sabem. Si no s'elabora aquest registre, sempre estarà en mans dels directors dels museus, que es poden fer amb criteris de molt bona voluntat, però que realment no responen a una objectivitat. I a més a més, si no es promulga una normativa referida a excavacions - no parlem només d'excavacions d'urgència - és evident que l'arbitrarietat a l'hora de contractar una persona o l'altra - i ja no parlem d'amiguismes, parlem simplement de criteris purament subjectius - continuarà imperant. Creim que això no és bo i li transmetem el malestar que hi ha dins aquest petit sector, però important, que hi ha dins la cultura de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President: jo estic totalment en disconfortat que hi hagi un mal ambient i crec que tot el mal ambient dels arqueòlegs es tracta d'una arqueòloga molt en concret que li ha motivat a vostè totes aquestes preguntes, però això no significa que tots els arqueòlegs de Mallorca estiguin en contra dels criteris de la Conselleria o no tinguin feina. Jo crec que tots estan ocupats precisament, com li vaig dir ahir, en el tema de les cartes arqueològiques per equips i pràcticament tots treballen en les excavacions d'urgència i es fa un repart totalment equitatiu.

Pel que fa referència al registre dels arqueòlegs que vostè em diu que seria bo que existís, nosaltres, l'experiència que tenim és més aviat al contrari. Al llarg de l'any 1985, s'elaborà per part de la Conselleria de Cultura un registre de restauradors de béns mobles. Aquesta iniciativa, que ens pot servir com a exemple i sobretot com a experiència, no va solucionar absolutament res i a més es convertí en un impediment per poder participar-hi altres tècnics qualificats en el tema de restauració.

La naturalesa de l'activitat arqueològica és essencialment científica i creiem que qualsevol aportació científica valuosa ha d'ésser benvinguda, estigui o no estigui el nom de l'arqueòleg registrat. I per això, qualsevol iniciativa que tendesqui a reduir l'intercanvi cultural ens pareix contraproduent i empobridora. Pensi, Sr. Pons, que aquest registre

o bé ha de servir per a qualque cosa, és a dir, perquè els que no hi estiguin no practiquin o si no, no té cap sentit tenir-lo. El que nosaltres creiem és que qualsevol persona, estigui o no registrada a una llista a la Conselleria de Cultura, ha de poder treballar i ha de poder participar.

Pel que fa a la segona part de la seva pregunta, quant als contractes que feim, ja li vaig dir també ahir que les excavacions d'urgència, les quals, per la seva naturalesa, necessiten una ràpida intervenció, corresponen als directors del museu de l'illa on s'ubica el jaciment i és ell el que pren les primeres mesures i que és posteriorment la Conselleria la que dona continuïtat a aquests treballs iniciats si la importància de la troballa ho requereix. En els casos de les excavacions ordinàries, tenim l'informe favorable de la Comissió d'Arqueologia i d'Etnologia i després es dona el corresponent permís. Per tant, hi ha uns criteris i aquests criteris, el que passa és que a vostè no li acaben d'agradar, però de moment, nosaltres creiem que són més o menys suficients.

I.2.-) PREGUNTA NÚM. RGE. 1362/90, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. DAMIÀ PONS I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per formular la pregunta 1.362/90, sobre treballs d'investigació a partir dels mapes i inventaris arqueològics de les Illes Balears, té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Consellera: una iniciativa positiva de la Conselleria de Cultura ha estat l'elaboració de les mal anomenades "cartes arqueològiques", que és un calc del francès que, per tant, no hauríem d'utilitzar (el nom és "mapes" o "inventaris") però que una vegada feta aquesta labor - es fa d'una manera bastant lenta però el resultat és positiu - el problema és que no es publiquen normalment les memòries d'excavació i a més a més, una vegada localitzats, que se n'han localitzat bastants, els nous jaciments, a partir d'aquestes troballes, la Conselleria de Cultura no impulsa la tasca d'investigació.

Entenem que això és una seqüència, no són fets aïllats. No es fan inventaris senzillament per tenir-los dins una carpeta dels diferents museus de les Illes Balears, sinó que són un punt de partida o ho haurien d'ésser, de cara a un treball d'investigació que s'hauria d'impulsar i motivar des de la Conselleria de Cultura. Ens agradaria saber què motiva la Conselleria de Cultura a no donar aquesta passa següent i lògica relativa a l'impuls de la investigació dels mateixos jaciments arqueològics que han estat localitzats a través de l'elaboració dels inventaris. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i

Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, els equips redactors de les cartes arqueològiques o, com vostè les anomena, mapes o inventaris arqueològics, el que vulgui, de les Illes Balears encara no han finalitzat. A hores d'ara, en aquest moment, a Mallorca s'ha realitzat una tercera part dels seus termes municipals. A Menorca, ultimem la seva redacció. A Eivissa i Formentera tenim una part feta i, com vostè sap per Decret 17/1990, en aquest moment té la gestió ordinària de les funcions en matèria de cultura, educació i esports. Per tant, correspon a aquesta entitat el seguiment d'aquestes mateixes cartes arqueològiques. La Conselleria, dins la seva programació en matèria d'arqueologia, ha donat, per tant, prioritat a les labors d'inventari i preservació dels jaciments arqueològics. En conseqüència, mentre aquests objectius no hagin estat coberts per la Conselleria, no creu aquesta que sigui oportú impulsar els treballs d'investigació relacionats amb aquestes cartes arqueològiques. Deixam clar sempre que quan hi hagi propostes d'investigació que siguin adients, rebran el suport institucional que els corresponen si hi ha partida pressupostària.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Consellera: no ha sortit el govern de concentració d'en Carrillo, però ha tornat a sortir l'inventari, que és l'excusa universal per no fer coses dins tota la secció referida a arqueologia de la Conselleria de Cultura. Què té a veure fer un inventari amb impulsar que els investigadors de les Illes Balears comencin a utilitzar els materials que ja estan depositats en els museus de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera? Què té a veure una cosa amb l'altra? Per què no es fa aquesta passa? Per què tenim carpetes i carpetes fruit d'aquest inventari, positiu, però que no es fa la passa següent per part de la Conselleria? Que no hi ha pressupost, que això no és la prioritat, això, realment, no és cap excusa. No són les mateixes persones, les que fan els inventaris que les persones que han de llegir, interpretar i elaborar les conclusions pertinents sobre aquests materials que avui dormen i es van omplint de pols - i ho sé per experiència pròpia - dins els nostres museus. Realment, és una mala política. Això és una excusa, no és una resposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. No és cap excusa, Sr. Pons, perquè vostè mateix, a la seva intervenció ho ha dit. És la segona passa. Per tant, jo estic encara a la primera. Estic inven-

tariant, estic preservant els jaciments. Una vegada s'hagi fet això i estigui ultimada, tindrè aquests doblers que fins ara he destinat a aquestes quantitats per fer les altres coses que, com vostè diu, és la segona passa. I si no es fa, és perquè no hi ha doblers per fer-ho, simplement, no hi ha cap interès d'obstaculitzar.

II.-) MOCIÓ NÚM. RGE. 1.445/90 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI CDS RELATIVA A POLÍTICA DEL GOVERN EN MATÈRIA DE SANITAT LOCAL.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el punt primer de l'Ordre del Dia, passam al segon, relatiu al debat de la Moció 1.445/90, presentada pel Grup Parlamentari CDS subsegüent a la Interpel·lació núm. 887/90 i relativa a la política del Govern en matèria de sanitat local. Per defensar aquesta Moció, té la paraula la Diputada Sra. Aleñar.

LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr. Presidente. La Moción subsiguiente a la Interpelación relativa a la política del Gobierno en materia de sanitat local no debe de ser de mucho interés para el Conseller del ramo. No obstante, trataré de defenderla por si la sensibilidad del Grupo que apoya al Gobierno es otra.

La Moción, en su punto primero, dice que "la Conselleria de Sanidad presentará al Parlament de les Illes Balears una memoria actualizada de los centros sanitarios que existen en las Islas Baleares con especificación a) de los medios de que disponen". Nos referimos a medios materiales y humanos. El Sr. Conseller me reconocía la semana pasada que efectivamente no todos los centros cuentan con el personal necesario y de ahí que le hiciéramos la pregunta concreta, que no nos respondió, de cuántas plazas de sanitarios locales se habían creado desde 1984, cuántas de médicos titulares, cuántas de practicantes, o cuántas de matronas. A ninguna de estas preguntas nos contestó. Ahora le preguntáramos, si estuviera aquí, por qué no se han redistribuido las que existen en Palma y no son necesarias, como dermatólogos o tocólogos titulares.

Pues bien, no sólo faltan plazas de matronas en algún centro, que es lo que pareció que reconocía el Sr. Conseller el otro día, sino que también faltan de ATS; por citarles algunos, Banyalbufar, Deià, Fornalutx, Ariany, no tienen ATS. Sin matrona, hay muchos, podríamos citar Esporles, Estallencs, Bunyola, Valldemossa, y así un largo etcétera. Si tuviera los medios que tiene la Conselleria podría darle la relación completa, pero por esa razón hemos pedido que la Conselleria traiga al Parlamento la memoria de estos centros.

Como yo creo que el Grupo o los Grupos que apoyan al Gobierno verán la bondad de esta Moción, la apoyarán. Con la memoria en la mano, podemos todos los Grupos tener claro el estado de situación de los centros sanitarios.

En el apartado b) de este primer punto de la Moción,

decimos que la memoria especifique las condiciones arquitectónicas que condicionan el acceso y el uso. Desde la firma del acuerdo del Ministerio de Sanidad y Consumo con la Conselleria de Sanidad y Seguridad Social, también suscrito por las centrales sindicales, los puntos de atención continuada, que serán algunos de los actuales centros sanitarios, pasarán a atender urgencias y necesitarán estar las veinticuatro horas del día abiertos. Evidentemente, se necesitarán con más razón que nunca. Entiendo que el personal que tenga que estar allí esas veinticuatro horas cuente con una mínima estructura de habitabilidad que responda a las necesidades del personal, pueden ser aseos, dormitorios, es decir, un mínimo de estructura de habitabilidad. No sé. Si estuviera el Conseller le preguntaría si sería necesario adaptar alguno de estos centros existentes. Cómo resolverá este problema? La atención a las urgencias requiere un personal de presencia las veinticuatro horas del día. En alguno de los centros actuales, me parece que es imposible y el señor Conseller lo podría ratificar. Pedirle a un profesional que permanezca veinticuatro horas al día con un mínimo de comodidad o, si me apura, de dignidad, es lo menos que podemos hacer.

El mismo párrafo b) del primer punto de la Moción dice que se especifiquen en esa memoria las condiciones de acceso y usos. Ya comentamos la semana pasada el estado de alguno de los centros, sus condiciones de acceso. No era una broma cuando decíamos que las camillas tendrían que entrar de costado. La verdad es que no nos parecía prudente ni aconsejable, pero ésa es una realidad, no era una broma. También mencionamos el dato de que alguna de estas dependencias de dominio público eran utilizadas para uso privado. Al Sr. Conseller no le escandalizó ni le desagradó la idea de que un dentista privado pasara consulta en un centro sanitario. Repito: es una dependencia pública o dependencia de dominio público. A partir de ahora, si esto se sigue produciendo, las urgencias no sabemos si tendrán que condicionarse a la consulta del dentista o el dentista se amoldará a las urgencias. Yo no me imagino Son Dureta con consultas de médicos privados simultáneamente, pero en fin, esto está ocurriendo. Un centro sanitario como el de Villafranca, que es de los que se convierten justamente a raíz del convenio, en punto de atención primaria y posteriormente en centro de salud, deben atender las urgencias de varios núcleos de población, me parece que son Sant Joan, Petra, Ariany i Montuñir. Deben atender un médico y un ATS las veinticuatro horas del día. Que harán estos titulares cuando la consulta privada del dentista esté abierta simultáneamente? Como éste, yo creo que podríamos poner algún que otro ejemplo más.

El apartado c) del primer punto de la Moción dice que la memoria especifique el uso por horas y si es el caso, de otros usos que puedan tener. No vamos a volver a poner ejemplos. Ya pusimos algunos el otro día. El apartado d) dice que se especifique el personal no facultativo adscrito a cada centro. Deberán seguir los sanitarios locales, ya sean médicos, ATS, haciendo las funciones propias del personal auxiliar o de un administrativo o de un celador? Si es así, no estaría de más que a los sanitarios locales se les dijera claramente, en lugar de montar tanto centro, por muy maravilloso que sea, vacío de personal y prácticamente preca-

rio.

El segundo punto de la Moción dice que "la Conselleria de Sanidad presentará ante el Parlament de les Illes Balears un estudio de cuáles serán las condiciones de integración de los sanitarios locales en los equipos de atención primaria". Yo le diría al Sr. Conseller, si estuviera aquí, si es consciente que desde septiembre, creo recordar que fue el 27 de septiembre que se firmó el acuerdo, los sanitarios locales, tanto facultativos, como ATS, matronas, mantienen una incertidumbre sobre su futuro más inmediato. Se han iniciado los contactos con las centrales sindicales? Cuándo? En qué condiciones? Le pedíamos al Sr. Conseller que trajera el estudio de esas condiciones de integración que suponemos ya tendrá realizado desde septiembre a las fechas que estamos hablando.

El punto 3 dice que la Conselleria de Sanidad dotará adecuadamente de medios de transporte a todos los sanitarios locales en funciones técnico-sanitarias e inspectoras y de salud pública. Simplemente, como se hace con los veterinarios. El número de funcionarios que tiene la Conselleria de Sanidad, sanitarios locales, es de 321. Hay cincuenta y pico privilegiados. El resto no goza de estos privilegios. La misma disponibilidad de medios para todos los funcionarios. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Per donar suport a la intervenció de la Sra. Aleñar i als tres punts de la seva Moció, que ens pareixen ponderats, coherents i lògics amb el que s'havia dit en el passat debat. Fins i tot trobam que s'ha col·locat a un terreny de possibilisme per tal que fos aprovat i ens pareix bé. Però el nostre Grup, preocupat per la problemàtica sanitària, com no podia ésser d'altra manera, vol fer una proposta de transacció a la Sra. Aleñar del CDS, d'afegir una esmena a un punt que seria el següent: "El Parlament lamenta i rebutja l'absència del Conseller de Sanitat en el debat de la Moció sobre política sanitària i constata la necessitat de dedicació absoluta dels Consellers d'aquest Govern". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Gómez Arbona.

EL SR. GÓMEZ ARBONA.

Gràcies, Sr. President. En el debat de l'altre dia, deien que el panorama no era tan negre com bé ens ha volgut explicar la Sra. Aleñar. Hem de dir que les tres Mocions, les tres propostes que s'han presentat aquí, representen exac-

tament el nostre sentir i hi coincideixen.

Primer de tot, nosaltres voldríem dir que si aquest Govern es reconeix com a Govern de mitja jornada, jo crec que al Conseller de Sanitat l'hauríem d'anomenar d'"un quart de jornada", perquè, la veritat, quan es ralla de temes socials o sanitaris, no sol aparèixer per aquesta sala. Això ja diu el que li interessa.

Quant als punts, el primer fa referència al que nosaltres havíem comentat. Ens interessa saber exactament quins mitjans tenen els centres sanitaris, quines condicions arquitectòniques tenen i també l'ús que els hi estan donant. Creim que açò serviria perquè totes les grans coses que va dir el Conseller que es feien es poguessin demostrar. Jo crec que açò seria un instrument que al Govern li serviria per demostrar la gran feina que ha fet i que estaria a l'abast i fins i tot ens podria convèncer, a la gent que en tenim dubtes. Per tant, jo crec que seria molt important fer aquesta memòria que no un estudi, que podria servir perquè el Govern es posàs una medalla, si és que realment ho ha fet bé.

Quant al segon punt, en el qual el Govern presentaria al Parlament un estudi sobre les condicions d'integració, jo crec que no fa res més que seguir la disposició addicional tercera del Pla d'Ordenació Sanitària, tantes vegades anomenat pel Conseller i pel Govern, que diu que el Govern treurà una normativa o explicarà quines són les condicions que hauran de tenir els sanitaris locals per accedir a aquests equips d'atenció primària. Per tant, jo crec que únicament és recordar l'obligació que té el Govern de complir amb aquesta disposició transitòria tercera del Pla d'Ordenació Sanitària.

Quant al tercer punt, dotar adequadament de mitjans de transport, nosaltres - ja ho hem dit també abans - creim que si als sanitaris locals, coordinats per la Conselleria de Sanitat, els toca vigilar, inspeccionar tot el que és matèria de salut pública, hauria d'esser aquesta Conselleria la que posàs tots els mitjans d'aquest professional. Per tant, donam suport als tres punts del CDS. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GARMÉS:

Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: d'entrada, he d'anunciar de part del meu Grup, que no donarem suport a cap dels tres punts de la Moció presentada pel CDS i, evidentment, als apartats a), b), c) i d).

Quant al primer punt i als apartats a) i b) que no són necessaris perquè en aquest Parlament es va fer una pregunta per part del Diputat del Grup Parlamentari SOCIALISTA Sr. Antoni Gómez i Arbona, registrada amb el número 241/90 relativa a centres sanitaris. En aquesta pregunta, que elabora la Conselleria de Sanitat, està pràcticament ultimada i només falta passar-la a net i enviar-la, està

aclarit el que demana la Sra. Aleñar del Grup Parlamentari CDS quant als primers punts. Però això no obstant, jo, així mateix, li donaré una sèrie de dades perquè la Cambra quedi plenament assabentada dels indicadors i dels paràmetres que s'han seguit per a la construcció de les unitats sanitàries.

Els indicadors que han marcat aquestes unitats sanitàries per a la seva configuració arquitectònica són tres: demografia, situació geogràfica i equip humà. Quant a la demografia, s'han analitzat les poblacions de cada nucli o població de les Illes Balears. S'han analitzat per edats, de manera que s'ha treballat sobre un cens de població per tal d'establir un grups d'un 25% de menors de 14 anys, un 62% entre 14 i 60 anys i un 13% majors de 60 anys. S'han aplicat també els percentatges que estableix l'OMS per a la tasa de morbiditat que és d'un 5% per als menors de 14 anys, un 4 per mil per a la població de menors de 60 anys i un 6'8% per a majors de 60 anys crònics. S'han tengut en compte també els afiliats a la Seguretat Social, el número de beneficiaris de la Seguretat Social, i s'han diferenciat els qui són titulars i els qui són beneficiaris. També s'han tengut en compte les corbes demogràfiques des del principi del segle fins a l'any 1984, per tal de comprovar si la població actual respon a una situació conjuntural, econòmica o vegetativa. Per exemple, s'ha comprovat un fort augment de tots els municipis d'Eivissa, excepte Sant Joan, que ha baixat.

S'ha contemplat també l'espectacular augment de tots els municipis de la costa, fruit de la influència turística, s'ha tengut en compte també la situació geogràfica i, quant a aquesta, els centres sanitaris s'han establert de dos tipus: un, per als cascs de les zones bàsiques de salut i l'altre, per als centres sanitaris dels nuclis de població rural o nuclis turístics.

S'han tengut en compte també, com demanava molt bé a l'apartat a) del primer punt l'Il·lustre Sra. Diputada del CDS, els recursos humans. En la construcció d'aquestes unitats sanitàries, s'han tengut en compte els metges titulars i els metges de la Seguretat Social quant a metges i, en infermeria, les ATS, els diplomats universitaris d'infermeria de la Seguretat Social. I quant a obstetrícia, s'ha tengut en compte la comare titular.

És evident que en aquestes poblacions, com passa a tots els sanitaris locals, actualment no estan cobertes totes les places de sanitaris locals perquè hi ha una sèrie de places que estan exercides amb caràcter interí. Però també és evident que actualment es fan oposicions contínuament i tot això anirà dins el Decret de reestructuració del qual parlaré més envant.

Sobre la base d'aquests paràmetres i d'aquests indicadors s'han establert unitats sanitàries per a poblacions de 3.500 habitants, per a poblacions de 3.500 a 9.000 habitants i per a poblacions superiors a 9.000 habitants. I llavors també s'ha establert un mínim, per a la població superior als 9.000, de 359 metres quadrats. Evidentment, baixa a la població de 3.500 a 9.000, va a 136 metres quadrats de mínim i a la població de fins a 3.500 habitants passa a 82 metres quadrats.

Això han estat els paràmetres i els indicadors que s'han emprat per a la construcció de les unitats sanitàries. No fa falta dir que tots aquests despatxos que constitueixen les unitats sanitàries, com són, per exemple, un despatx de reconeixement, un despatx de tractament, un despatx d'infermeria, tot això s'ha fet i s'ha distribuït segons el nucli de població i segons els paràmetres que acabam de dir i que hem dit abans.

Cal dir que la Conselleria de Sanitat o el Govern Balear han gastat en unitats sanitàries 616.333.800 pessetes. D'aquestes, n'hi ha 468 milions en obres i 148 en equipament.

Vull remarcar això dels sanitaris locals, vull remarcar això dels recursos humans. Cada població s'ha tengut en compte perquè hem de creure i hem de pensar que si avui no estan cobertes les places, amb els nous Decrets de Reestructuració dels Sanitaris Locals, aquestes places es cobriran.

Quant a l'apartat c) que diu "del uso de horas y de otros usos que puedan tener" - veig que ja se m'encén el llum - jo li vull dir una cosa: aquests centres sanitaris, és ben clar, els ha fets el Govern Balear, però els han entregats als Ajuntaments. Els Ajuntaments són els propietaris d'aquests centres sanitaris. Ells, l'única cosa que han fet amb la Conselleria de Sanitat o amb el Govern Balear, és firmar un conveni comproment-se que durant 30 anys estaran exclusivament destinats a usos sanitaris.

EL SR. PRESIDENT:

Senyor Diputat, aquesta Presidència vol rectificar. Té cinc minuts més.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Es pot assegurar, sense fallar, que, d'aquestes unitats sanitàries - no les he vistes totes, però n'he vistes moltes - no n'hi cap ni una on s'hagi de passar consulta de dret. Totes tenen els despatxos corresponents i mai no s'havia passat la consulta i mai no s'havia atès la sanitat primària de la manera com s'actua ara. El Govern Balear els va construir i els va donar als Ajuntaments perquè els Ajuntaments poguessin complir degudament les obligacions que els marca la Llei de Sanitat de l'abril del 1986, que especifica clarament. Ara bé, l'ús per hores o el cas d'altres usos és incumbència i problema de l'Ajuntament. L'Ajuntament és el propietari d'aquests centres sanitaris i l'únic que ha firmat és un conveni que durant 30 anys només ho destinarà a usos sanitaris. Per tant, si ho usa per a altres coses, és un problema de l'Ajuntament.

Quant al personal no facultatiu, també és un problema dels Ajuntaments. Tengui en compte que els Ajuntaments empen aquests centres sanitaris però hi ha qualche Ajuntament que té llogat aquests centres a INSALUD. No són gaire, però n'hi ha i l'INSALUD els fa un lloguer de 25 pessetes per cartilla. Aquests doblers, l'Ajuntament els deu poder emprar o els deu haver d'emprar amb administratius o amb personal de neteja. Repetesc que és un problema de

l'Ajuntament, és incumbència de l'Ajuntament: en són els propietaris. Jo, el que sí li puc assegurar és que els pobles estan molt contents amb les unitats sanitàries i li puc dir que miri si estan satisfets que en cinc anys se n'han construït 60; surt a una per mes. I actualment, n'hi ha 73.

Quant a les condicions en el segon punt, que fa referència a les condicions d'integració dels sanitaris locals, jo pens que això està clarament especificat en el conveni que es va firmar entre la Conselleria de Sanitat i el Ministeri de Sanitat i Consum, que es va publicar en el Butlletí Oficial de dia 25 d'octubre del 1988, núm. 256 i es va firmar dia 27 de setembre. Ara bé, hi ha una cosa que ha de quedar clara en aquest moment, que és que tal com estan estructurats actualment els serveis, no es poden prendre unes determinacions en aquest tema perquè el cos de sanitaris locals està pendent de la reestructuració, tant els apotecaris com els menescals com els metges. Estam pendents del Decret de Reestructuració. Ja n'hi ha alguns que estan publicats, concretament el dels menescals es va publicar en el febrer d'enguany.

Aquest *status* d'aquest moment fa referència al tercer punt sobre els mitjans de transport que la Conselleria ha de proporcionar o pareix que ha de proporcionar a les unitats sanitàries perquè els sanitaris locals puguin desplaçar-se a complir amb les seves obligacions. Miri, Sra. Diputada, és impossible posar un cotxe per a cada sanitari local a cada centre sanitari. Això, en aquests moments, tal com està estructurada avui la sanitat local és l'Ajuntament - i li repetesc - que té obligació de posar els mitjans de transport als sanitaris locals dins el municipi. Quan surt del municipi, la Conselleria de Sanitat paga els quilòmetres, actualment a 20 pessetes (abans era a 17) i el sanitari local té ben esment de donar-ne compte a la Conselleria de Sanitat del quilometratge fet i cobra aquests quilòmetres. Ara, posteriorment, una vegada aprovats els Decrets de Reestructuració, això hi està totalment previst. I està previst de manera que els sanitaris locals que facin funcions de sanitat a partir del centre comarcal - perquè, des d'aquest moment, no seran ni metges titulars ni apotecaris titulars, ni menescals titulars sinó que seran metges, apotecaris o sanitaris de la comarca corresponent - puguin cobrar mitja dieta i el quilometratge que fes.

Jo crec que amb tot això queda més o menys contestada la Moció presentada pel Grup Parlamentari del CDS. Res més, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula la Diputada Sra. Aleñar.

LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr. Presidente. Yo creí que el Sr. Portavoz del Grupo POPULAR iba a fijar la posición de su Grupo. Ha hecho de Conseller. Bueno, no sabía yo que las carteras eran intercambiables. Pero, en fin, gracias, Sres. del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Gracias, Sres. del Grupo SOCIALISTA por el apoyo a la Moción. Admito la

adición. Estaba feo que lo hubiera puesto yo, porque efectivamente he querido ser suave, pero me parece que es una falta de consideración al Parlamento y a la materia a la que el Sr. Conseller debería dedicarle efectivamente no un cuarto de jornada.

Anuncia el Grupo POPULAR nada más empezar - todo el resto ha hecho de Conseller - que no darán apoyo a la Moción. Bueno, yo creía que con lo suave que la había hecho conseguiría, y como he dicho, con la bondad de la Moción, conseguiría el apoyo. Pero no me sorprende. Estamos acostumbrados a que no entren en el fondo de las mociones. Simplemente no se admiten, sin más.

Si sólo falta pasarlo a limpio, lo que pide nuestra Moción en el punto primero, tráiganlo! Pasarlo a limpio es muy fácil. Pásenlo a máquina, lo traen aquí y aquí hacemos las copias. No es más. Eso es lo que pedimos. Que nos enteremos todos. No que venga usted y nos lea lo que nos iba a leer el Conseller, que ya lo tienen y que hay que pasarlo a limpio. Nada más. Pedimos que lo traigan y que nos enteremos todos.

Yo en ningún momento he hablado de localización geográfica de las unidades sanitarias o de los centros sanitarios. He hablado de diseño arquitectónico y de condiciones de uso y acceso. Usted me ha dicho cómo se han ubicado geográficamente. Me parece muy bien. Yo no le he discutido esa localización geográfica.

Falta de personal y anuncia nuevos Decretos. Para cuándo? Probablemente para víspera de las elecciones autonómicas y locales nuevas, como también ha anunciado un nuevo reparto, un incentivo para los médicos y titulares, también a lo mejor en víspera de las elecciones autonómicas y locales próximas, como fue el de los veterinarios. A usted no le ponen un coche, Sr. Veterinario. A usted lo que le hacen es incentivarle, pagarle los quilómetros, simplemente. Eso es lo único que se ha reclamado. El punto tres dice que se dote de medios de transporte a todos los sanitarios locales. Bueno, pues la contestación será: si a los 50 veterinarios se les incentiva, al resto de los médicos habrá que incentivarlos, al resto de los veterinarios, al resto de los ATS, al resto de los sanitarios locales. A todos por igual. No a unos privilegio y a otros no. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha hagut una acceptació, però jo diria primer que formalitzin clarament què és que volen afegir-hi.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. El nostre Grup vol fer una esmena transaccional d'addició, que seria el número 4, que diria així: "El Parlament de les Illes Balears lamenta i rebutja l'absència del Conseller de Sanitat en el debat de la Moció sobre política sanitària i constata la necessitat de dedicació absoluta dels Consellers del Govern". Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Segons l'article 165 punt 4t. diu que el proponent podrà igualment modificar els termes de la proposició si cap Grup no s'hi oposava. En aquest moment, aquesta Presidència no té coneixement que els Grups NACIONALISTA I D'ESQUERRES i el CDS - s'hagin units, per tant demana al proponent que faci proposta de modificació si la vol fer. Sra. Aleñar, té la paraula.

LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, el trámite no era el que yo... me había confundido y había simplemente aceptado como enmienda sino que propongo, como Grupo proponente de la Moción, un cuarto punto. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. portaveus, hi ha algú que s'hi oposi? No n'hi ha cap?

EL SR. MESQUIDA I GARMÉS:

No s'accepta.

EL SR. PRESIDENT:

Ah, no s'accepta. (Rialles.) Em deia no. Si deman si qualcú s'hi oposa i em diu no, vol dir que no s'hi oposa. Per tant, segons l'article 165 punt 4, com que hi ha un Diputat, no fa falta que sigui portaveu, diu: "si cap Diputat s'hi oposava...", no hi ha lloc a la proposta de modificació de la Diputada Sra. Aleñar en nom del Grup Parlamentari CDS.

EL SR. MESQUIDA:

Pens que com a "veterinari" he estat al·ludit, aquí dedins i pens que he de contestar al que m'ha dit la Sra. Aleñar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mesquida. Aquí, la defensa de classes no... Si no ha estat al·ludit com a Diputat, no hi ha lloc que vostè tenguí la paraula. És com a Diputat, que l'han d'al·ludir, no com a veterinari.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, si estan suficientment tranquils, ... Sí, Sra. Aleñar, digui coses.

LA SRA. ALEÑAR I PUJADAS:

Gracias, Presidente. Pediría que se retirara del *Diario de Sesiones* la mención de "veterinario". Pido disculpas.

(Aldarull a la sala.)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mesquida... Srs. Diputats, aquesta Presidència entén que en aquesta altura del període de sessions, la gent estigui cansada. Jo demanarai que seguim amb tota la tran-

quil·litat que hem tengut durant tant de temps i que conduïm a la bona fi.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, que votin a favor de la moció, amb tranquil·litat es volen posar drets? Moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 29; no hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjada la Moció que acabam de sotmetre a votació.

III.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. RGE. 1.169/90 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES RELATIVA A PROVA DE CATALÀ PER A L'OBTENCIÓ DEL TÍTOL DE TÈCNIC AUXILIAR.

EL SR. PRESIDENT:

I passam al debat del següent punt de l'Ordre del Dia, que és la Proposició no de Llei registrada amb el nombre 1.169/90 i subscrita pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a prova de català per a l'obtenció del títol de tècnic auxiliar corresponent a la formació professional de primer grau en les proves d'avaluació d'ensenyament no escolaritzades.

Per defensar la Proposició no de Llei per part del Grup proponent, té la paraula el Sr. portaveu, Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Bones tardes, Sres. i Srs. Diputats; Sr. President: fa uns dies, just arran de la publicació d'una resolució en el *Butlletí Oficial de l'Estat* del Ministeri d'Educació i Ciència, un grup de professors d'ensenyament d'adults va sensibilitzar el nostre Grup sobre una problemàtica que immediatament vam considerar, vam estudiar i vam veure que era tan greu com altres que s'han anat produint en aquesta Comunitat Autònoma en relació a l'ensenyament de la nostra llengua i que han estat objecte i motiu de treball parlamentari i a la fi, també, han aconseguit canvis importants dins la normativa en favor de la igualació entre la llengua catalana i la llengua castellana dins el sistema d'ensenyament.

No cal acudir a la Llei de Normalització Lingüística o a l'Estatut d'Autonomia per reconèixer que el català és la llengua pròpia de les Illes Balears i per tant oficial també a tots els nivells educatius. Però això que diu la lletra no és encara un fet real i operatiu dins el sistema d'ensenyament. Inicialment, la Llei de Normalització Lingüística preveia un article, un punt de l'article 20, el punt segon que deia que per expedir el títol de Graduat Escolar als alumnes que havien començat l'Educació General Bàsica després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que no acreditassin, en acabar, un coneixement suficient, oral i escrit, dels dos idio-

mes oficials, no es podria expedir l'esmentat títol de Graduat Escolar. Això no obstant, deia, l'acreditació de coneixements de català no pot esser exigida als alumnes que hagin obtingut la dispensa corresponent durant qualque any escolar, etc.

Vostès deuen saber perfectament que aquesta disposició, aquest punt de l'article 20, va esser un dels motius del recurs al Tribunal Constitucional, recurs d'inconstitucionalitat, que la sentència 123/88 de 23 de juny va tenir en consideració. El Tribunal Constitucional deia: "Resulta, pues, que incide en un àmbito reservado a la competencia exclusiva del Estado, creando una nueva condición no prevista ni genérica ni específicamente en la normativa estatal y que no puede considerarse mera consecuencia lógica de la cooficialidad de los dos idiomas, catalán y castellano, y del correspondiente deber de atender a su conocimiento y enseñanza, ya que estas finalidades pueden conseguirse por otros medios". Finalitats que eren, no altres, aconseguir, repetir el domini igual tant oral com escrit de la llengua catalana al final del procés d'ensenyament primari, per obtenir el títol de Graduat Escolar.

Idò bé, si aquestes finalitats es poden aconseguir igual per altres mitjans i aquests mitjans en aquests moments no són altres que els que té en les seves mans l'organisme competent (el Ministeri d'Educació i Ciència) és obligat referir-nos a aquest Ministeri per tal d'eleva la nostra petició. I quina ha d'esser la nostra petició? Quan observam què es fa per realitzar les proves d'ensenyaments no escolaritzades que donen la titulació de tècnic auxiliar de formació professional de primer grau i, en conseqüència, titulació equiparable a la de Graduat Escolar, veim que els alumnes que hem seguit l'ensenyament regular tenen la prova de català com a corolari d'ensenyament d'aquesta llengua. No així els que no han aprovat l'assignatura, per exemple, quan han arribat al final de l'escolarització obligatòria i passats quatre anys, es presenten a la prova de 18 anys, on per aplicació centralista, -cal dir-ho així- no hi ha una presència d'aquesta prova. La resolució ministerial que avui posam en consideració de vostès, Sres. i Srs. Diputats, demana que així com es pot elaborar des de la nostra Direcció Provincial la prova específica de coneixements tècnics i pràctics, dins les proves de formació comuna hi hagi també una prova específica de català proposada i elaborada per la Direcció Provincial o pels professionals de l'ensenyament en el nostre territori, territori MEC, en aquest moment, i per tant hem d'incidir i hem d'insistir en l'organisme competent, que no és altra que aquest. Moltes gràcies.

(El Sr. President s'absenta de la sala i el Sr. Vicepresident segon presideix el debat.)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. No s'han presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei, per tant entram en el torn de portaveus. Portaveus que vulguin intervenir en el debat?

En nom del Grup Parlamentari del CDS, té la paraula el Diputat Sr. Trías.

EL SR. TRÍAS I ARBÓS:

Gràcies, Sr. President. Seré breu. Només per anunciar el vot favorable del nostre Grup a aquesta Proposició no de Llei perquè entenem que una passa més cap a la consecució de la fita, de la meta tan desitjada d'arribar, de fer que realment el català sigui la llengua usada, normalment i oficialment a tot l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma, a totes les instàncies, a tots els nivells, creim que és digne del nostre suport. En aquest sentit, nosaltres creim que les iniciatives que, a més, continuament es presenten en aquest Parlament i gran part d'elles per part del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, o PSM-EEM abans, compten amb el nostre suport perquè d'una vegada per a sempre, aquesta anhelada normalització que ens varen donar a través d'una Llei de Normalització sigui, en tots els seus àmbits, possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Antoni Febrer.

EL SR. FEBRER I GENER:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, avui tornam a aquesta tribuna per debatre una Proposició no de Llei del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES en relació a la Llei de Normalització Lingüística de les Illes Balears que a tots ens van donar dia 29 d'abril del 1986 i en relació a un petit entrebanc que hi ha en relació a unes proves per obtenir el títol de tècnic auxiliar de FP1, perquè el Grup NACIONALISTA ha llegit en el Butlletí de 17 d'abril del 1990 que per obtenir el títol d'auxiliar en FP1 hi ha unes proves - estil de proves generals, estil vàlida d'aquella època, podríem dir - en què els exercicis de les àrees formativa i comuna que, per cert, realitza i elabora la inspecció tècnica d'educació, es duen a la Delegació Tècnica del Ministeri perquè després les dugui als centres, a la Comissió Avaluadora i es faci l'examen.

I una de les coses que, en certa manera a mi em preocupa és què és que passa amb aquesta Proposició no de Llei i què és que passa amb aquestes proves. I perquè tots els Srs. i les Sres. Diputats sàpiguen de què va l'assumpte en qüestió, hem de dir que es tracta d'unes proves d'ensenyament no escolaritzat. Què vol dir això d'ensenyament no escolaritzat? Al meu entendre vol dir senzillament que correspon a persones, al·lots de 18 anys o majors de 18 anys, cosa a tenir importància, perquè pot ésser que vinguin aquí, a fer aquestes proves gent que no sigui resident i que no visqui aquí, és a dir, tots els immigrants que poden venir un estiu a fer feina a les nostres Illes, pot ésser que per necessitat de treure una titulació professional hagin de fer aquestes proves. Per tant, tendríem que si els obliguésim a haver de fer una prova específica de català es veurien obligats, tal vegada, com a majors de 18 anys atenent un article de la Llei de Normalització Lingüística i fins i tot el mateix article 20 que diu que "això no obstant, l'acreditació del coneixement del català pot no ésser exigida a alumnes que hagin obtingut dispensa durant algun any escolar". I jo ara em deman: aquesta gent, que ve i té 18 anys o més, ha

fet el curs de català, ha assistit a l'escolarització aquí, a Balears? Fa quatre anys que ja no estudia català.

I això em dona per fer una reflexió i pensar qui és que té les competències de i en català? Perquè és molt interessant i curiós que, per al Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES faci responsable d'açò la Direcció Provincial del MEC, com ell ens diu, "territori MEC". I jo em deman: qui és que té les competències realment de l'educació permanent d'adults? Jo diria que corresponen al Govern d'aquesta Comunitat, segons l'article 24. I no sols açò, perquè ho hem de dir així: l'article 36 de la Llei de Normalització Lingüística diu que el Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure l'ensenyament de la llengua en català per als adults. I jo em deman, davant tot això, què és el que passa, si regula o no regula l'ensenyament dels adults, dels al·lots que tenen 18 o més anys. Per tant, aquí resulta que hi ha una certa disfunció en el que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES preveu.

També hauríem de dir que els alumnes majors d'edat també poden demanar l'exempció del coneixement del català. I al Sr. López li vull fer una reflexió, en certa manera. I és: el Ministeri, a les ensenyances reglades, normals i corrents, sí que té l'ensenyança del català. I no hi aproven per assignatures, sinó que van aprovant per curs. A l'ensenyança no reglada resulta que fan un examen, com nosaltres ens examinàvem en els nostres temes, lliures, de llibres, que deíem, no? *enseñanza libre*, se'n recorden? Molt bé, estic content que com a alumnes, se'n recordin.

Dins aquest context, he de dir que es tracta senzillament que aquests alumnes de 18 anys o superiors fan una prova específica global i aquesta prova, vàlida, com ja he dit, la planifica el Ministeri d'Educació i Ciència. I les proves, a sobre tancat perquè no hi hagi possibilitat que hi hagi còpia o filtracions, s'han de fixar des d'un organisme central, per a tota la Comunitat educativa que no tenguí competències, el denominat "territori MEC". Per tant, l'únic que, en certa manera, es podria induir a pensar és que a través dels convenis que, evidentment, la Comunitat Autònoma pot establir entre la seva Direcció General i el Ministeri, es demanés que les proves aquestes que s'hagin de fer a la Comunitat Autònoma que té les competències de i en català, s'incloguessin dins el temari general, no com una prova específica, perquè, com que no són proves específiques, són proves de llengua i de literatura o de cultura general. Per tant, per tot açò, creim que seria interessant matissar i intentar canviar un poc aquesta Proposició no de Llei.

Això no obstant, he de dir que al nostre Grup no li sap greu en absolut, no en votarem en contra, açò sí, tampoc no ens n'abstendrem, perquè creim una cosa molt senzilla: que hem de donar el suport a aquesta Proposició no de Llei per intentar d'adequar la legislació nostra a les competències. Però açò no vol dir que l'actuació que hagi fet el "territori MEC" que diu el Sr. López, li he de dir que aquesta proposta del Butlletí del dia 17 d'abril del 1990 fa 10 anys que es produeix i primer voldria fer una reflexió de pensar què ha fet el Govern d'aquesta Comunitat si no havia detectat aquest petit entrebanc i donat com a conse-

quència que sigui un partit nacionalista i d'esquerres aquell que hagi de denunciar aquestes coses.

Per tot açò, per adequar les nostres legislacions a l'estatal i per evitar que es produeixin aquests entrebancs o aquestes disfuncions que jo he de suposar que són d'amnèsia transitòria, en el sentit que açò, d'una manera molt clara, s'hauria pogut produir dient: "en el cas que vostès hagin de fer aquestes proves, seria interessant, sí, es pot introduir o no es pot introduir una prova específica de català". Però ja dic que en aquest sentit hem de tenir en compte que són persones majors de 18 anys, pot ésser que no siguin d'aquesta Comunitat, que vinguin aquí amb el sentit de feina i que s'hagin d'adequar a una titulació professional i també considerar què és el que passa, com molt bé el Sr. López ha dit, que no va passar la prova específica i no van poder aprovar, amb la qual cosa no van poder obtenir el títol de Graduat i no van poder obtenir el títol de Tècnic Auxiliar RFP1. i ara al cap de quatre anys, perquè van suspendre, se'ls dona. També hem de tenir en compte que aquesta gent, que ha anat al món de la feina, que per ventura s'ha preparat d'una manera global a una acadèmia, no curs per curs, sinó una prova específica igual que la que fan els majors de 25 anys, resulta, poden tenir les seves dificultats i es perd, en certa manera, la unitat d'exercici, la unitat de criteri.

Una altra cosa que molt bé reconeix és que les proves específiques, sí que les realitza la Comissió Avaluadora, però difícilment podríem introduir una prova específica de català dins la Comissió Avaluadora. Per tant, com a conseqüència de tots aquests raonaments, seria interessant que la Proposició no de Llei tal vegada es podria modificar, en comptes d'instar el Ministeri, demanant al Govern de la Comunitat Autònoma que faci un conveni a fi que pugui aportar la prova específica, la qual cosa donaria una certa relació de coordinació ja entre el Govern d'aquesta Comunitat i el Ministeri d'Educació i Ciència a través de la seva Delegació. Per tot açò, i perquè no hi hagi incompliments de la Llei de Normalització Lingüística, el nostre Grup, en principi i tenint en compte les advertències que hem fet, donarà suport a aquesta Proposició no de Llei que s'intenti d'una manera amigable, podríem dir, que dins l'organització de la prova específica de llengua i literatura hi pugui haver la relació que afecta la llengua i la literatura catalanes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari POPULAR... Sí, la Consellera té preferència, Sr. Jaén...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. No és habitual que els membres del Govern donin resposta a les Proposicions no de Llei. Normalment intervenen els Grups Parlamentaris. Això no obstant, em veig obligada per al·lusions diferents del Sr. Febrer al Govern de la Comunitat a haver d'intervenir.

Miri, el que vostès han de fer és aprovar aquesta Proposició no de Llei i així, per ventura, aconseguim alguna cosa positiva en matèria de normalització, però el que no pot fer és justificar l'injustificable. El que la nostra Comunitat entri dins l'àrea de gestió del MEC, pel que fa a matèria d'educació, ocasiona molts de problemes i moltes dificultats. Dificultats constants derivades d'un desconeixement total per part de l'Administració Central del que és la nostra realitat lingüística i cultural. Sàpiguen quines són les competències de la nostra Comunitat i quines les del MEC, perquè nosaltres no tenim cap ni una competència en matèria d'educació d'adults i no és perquè no ens interessi tenir-la - l'hem reclamada en diferents ocasions - sinó que el Ministeri, en aquestes mateixes ocasions, ens ha donat la callada per resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sr. Febrer, per replicar.

EL SR. FEBRER I GENE:

Gràcies, Sr. President. He vist que la Consellera de Cultura ha fet un torn incidental i açò em dona peu a fer una petita rèplica. Jo no dubto, Sra. Consellera, que vostè diu que vol les competències en educació. No rallam aquí d'aquestes competències en educació. Però el que és evident és que vostè, per la mateixa Llei de Normalització Lingüística, té tota una sèrie de competències i em record que aquí hi ha un article, no sé exactament davant quin article és, que el Govern, a l'article 36. El podríem llegir aquí mateix: "El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure l'ensenyament de la llengua catalana per a adults". Què és el que fan realment per a l'ensenyament de la llengua catalana amb els adults? No em digui que es competència del Ministeri. Tal vegada deu ésser una competència compartida. Però quins programes? Quins plans? Què és el que hi dedica? Quin reciclatge de professorat? Quina ensenyança dona vostè als adults? O sigui, aquí diu que "el Govern de la Comunitat Autònoma" i ho diu ben clar - no ralla de competències - "ha de promoure l'ensenyament de la llengua catalana per a adults".

L'article 32, "els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic". Podem continuar. O sigui, jo dic, Sra. Consellera, que hi ha tota una ensenyança de i en català, hi ha tota una sèrie d'articles de la Llei de Normalització Lingüística que l'obliguen a vostè a dedicar part dels seus pressuposts a fer material, a reciclar professorat per a l'ensenyança de i en català. I açò vostè ho pot fer perfectament fent un conveni amb el Ministeri d'Educació i Ciència. Si vostè no ho fa, és perquè no vol. I d'aquesta manera, jo el que dic és que en aquestes ensenyances i a l'arrel d'aquesta Proposició no de Llei, el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES diu que aquesta sentència fa gravitar sens dubte damunt el Ministeri d'Educació i Ciència l'obligació de garantir el domini de les dues llengües. Jo, en certa manera, dic que el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, com a bons artillers, tiren per elevació. I jo necessito la infanteria, anar a peu. I anar a peu vol dir que en certa manera també el Govern de la Comunitat Autònoma ha de garantir el domini de la llengua catalana perquè

així ho mana l'Estatut.

En conseqüència, Sra. Consellera, no tirem pilotes fora i assumim cadascú la nostra responsabilitat. En aquest sentit, vostè també té una responsabilitat de l'ensenyança de i en català i de posar els mitjans a disposició dels adults, perquè no ens oblidem que això ve per al·lots i persones majors de més de 18 anys. Si aquí se li demana una prova específica de català, com a mínim, vostè haurà tingut la responsabilitat d'haver de donar possibilitat que aquests al·lots que ja han deixat l'ensenyança puguin fer el català.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Em sap greu, Sr. Febrer: vostè no ha entès res. Em sap molt de greu, però, vull dir... Nosaltres no tenim aquestes competències que vostè vol dir i la competència en matèria d'adults la té el Ministeri i, per tant, és responsable de l'educació dels adults. Altra cosa és que nosaltres haguem de promoure l'ensenyament del català, tant amb els adults, com amb els joves, com amb els nins. Això és un altre tema i nosaltres ho fem. I tenim material didàctic i fem pla d'educació d'adults, conjuntament amb el Ministeri i també tenim material didàctic. Enguany hem gastat una partida de 50 milions. Però això no té res a veure amb aquesta Proposició no de Llei que presenten aquests senyors. Són dues coses totalment diferents. Vostè, no és que tiri per alt, és que tira fora de lloc.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per tancar el torn d'intervencions de portaveus té la paraula, pel Grup POPULAR el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados: tengo que manifestar en primer lugar mi extrañeza por la defensa que ha hecho aquí el ilustre Portavoz del Grupo SOCIALISTA. Lo digo porque realmente es que yo no sabía si iban a votar sí, iban a votar no o todo lo contrario, que es lo que me parecía que iban a hacer al final. Yo creo que, desde luego, su intervención - lo digo con todos los respetos habidos y por haber a la Cámara y al Sr. Diputado - ha sido una intervención de echar balones fuera y intentar justificar actitudes. Yo creo que aquí, el Grupo SOCIALISTA no tiene que defender al Gobierno de Madrid porque para eso hay otras instancias y otros Grupos Parlamentarios.

Dicho esto, sí quiero hacer algunas precisiones porque son de rigor y hay que hacerlas. Y la primera es la referencia a la educación de adultos. No tengo aquí la Ley 14/70 de 4 de agosto, Boletín Oficial del 6 de agosto, Ley General de Educación y Financiamiento de la Reforma Educativa, cuyo artículo 49 - y si no es el 49 es el 50 - encomienda la

educación de adultos exclusivamente al Ministerio de Educación y Ciencia y este artículo está todavía vigente porque no se ha derogado este título de la Ley, que es el cuarto. En consecuencia, tengo que decirles que esta Comunidad Autónoma y en consecuencia el Gobierno no puede ejercer ninguna competencia en materia de educación de adultos porque no la tiene.

En segundo lugar, yo tengo que manifestar en nombre de mi Grupo que vamos a dar apoyo a la Proposición no de Ley que presenta el Grupo Parlamentario NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Y vamos a hacerlo porque nos parece que es una Proposición no de Ley razonada, suficientemente motivada y cuya exposición compartimos plenamente y lamentar que tengamos que presentar aquí estas proposiciones no de ley por una causa que todos ustedes conocen y es que todavía no se dispone de las transferencias en materia educativa. Por tanto, si esta Comunidad Autónoma no tuviese que someterse al caso de las mismas pruebas que en Extremadura, por ejemplo o que en Castilla-León, pues entonces aquí sí que no habría estas dificultades.

Otra precisión, y es la última, es que, evidentemente, el caso que ha planteado el portavoz del Grupo SOCIALISTA puede darse y puede darse con frecuencia, porque esta Comunidad Autónoma recibe bastantes inmigrantes. Ahora bien, también hay unos mecanismos de exención en la propia Ley de Normalización Lingüística y otros por el Gobierno y en consecuencia no sería ningún agravio comparativo.

Por tanto, lamentar la intervención, yo creo que desafortunada y claramente defensora de un Gobierno que aquí no está y en consecuencia decir que nuestro Grupo apoya todo el contenido de la Proposición no de Ley.

Muchas gracias.

(El Sr. President es reincorpora a la sessió.)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, en primer lloc agrair el suport unànime que em sembla deduir de les intervencions a aquesta Proposició no de Llei, que, per senzilla, és elemental i, òbviament, és tan clara en els seus principis que s'ha d'aprovar, s'ha d'aprovar.

Per aclarir algunes qüestions que s'han suscitat en el transcurs del debat, bàsicament al Sr. Febrer, només amb ànim de puntualitzar algunes afirmacions que al nostre entendre són no diré falses però sí desenfocades, voldria dir-li que efectivament la gent que no resideix habitualment a les Illes i es vol presentar a aquest tipus de proves ho pot fer i no serà obligat a passar la prova de català, que no és una prova específica, que és una de tantes proves que hi ha dins una àrea de les tres, l'àrea de coneixements de formació co-

muna.

La competència d'educació d'adults, tot i que la Llei de Normalització Lingüística, article 24, que vostè ha citat perfectament ha d'esser matèria obligatòria en els programes d'educació permanent d'adults, no cau en aquests moments en mans de la competència de la Comunitat Autònoma quant a regularització, per exemple, de tot el sistema educatiu, en aquest aspecte. Perquè les competències no s'han transferit i punt. No hi ha més coses a dir.

És clar, i ja ho he dit abans, que hi ha tota una picaresca en el plantejament d'aquestes proves que poden induir, no dic que succeeixi, però dic que poden induir que determinats alumnes hagin trobat el forat per on "escaquejar" la prova de català i acudir al cap d'uns anys per a majors de 18 anys - no són al·lots, eh?, són de 18 anys per amunt - i, en conseqüència, fugir d'aquesta prova. Fa deu anys, diu, que es produeix aquesta situació i la Conselleria no ha actuat. És una imputació greu que recau damunt la Conselleria, però jo li vull precisar, en honor a la veritat, que la resolució té un preàmbul i, si l'ha llegit, veurà que diu: "de acuerdo con lo dispuesto en la Orden de 22 de marzo de 1990, que modifica la Orden de 8 de marzo de 1977", és a dir, que des de l'any 77 es venia aplicant un sistema que ha estat modificat per l'Ordre Ministerial enguany i per tant, enguany, per primera vegada, hi haurà aquest sistema d'avaluació per a aquest tipus de proves. Jo crec que no hi ha mala intenció, per part del Ministeri. Jo no ho he dit, ni ho afirmaria ara, tampoc. Crec, senzillament, que han actuat sobre aquest tan injuriat i esmentat per vostè "territori MEC". Jo sempre he dit que les Illes Balears no ho haurien d'esser, perquè tenim les condicions específiques per merèixer les competències exercides des d'ara mateix. Des de Madrid s'envien aquestes proves segellades i òbviament no pensem que les Illes Balears no tenen la mateixa situació lingüística i cultural que Logroño o Extremadura o Astúries, per posar tres exemples de zones o Comunitats Autònomes on hi ha competències educatives en mans del Ministeri. I res més.

Els convenis que firma la Conselleria - n'ha firmat un, ara, recentment - no contemplen la possibilitat de, des d'aquí, poder regular i incidir sobre aquestes problemàtiques, sobre aquesta temàtica. Açò només ho podem fer, no per via de conveni, sinó per via de competència plena. És necessari que el conveni, d'altra banda, exigeixi al MEC el compliment d'aquestes qüestions que, repetesc, crec que han estat més fruit d'un oblit, un oblit centralista, evidentment, però no amb mala intenció. I amb aquesta mateixa intencionalitat positiva crec que s'ha de modificar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix a sotmetre a votació la Proposició no de Llei que n'ha estat objecte.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra. Se suspèn la sessió per deu minuts.

IV.-) DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL SOBRE EL PROJECTE DE LLEI NÚM. RGE. 532/90 DE MODIFICACIÓ DELS ARTICLES 4 I 5 DE LA LLEI DE CAMPS DE GOLF.

EL SR. PRESIDENT:

Entrant en el punt quart de l'Ordre del Dia, que fa referència al dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial sobre el Projecte de Llei número 532/90, de modificació dels articles 4 i 5 de la Llei 12/1988 de 17 de novembre de camps de golf.

A l'article primer d'aquesta Llei hi ha un vot particular mantingut pel Grup POPULAR. Per defensar aquest vot particular, té la paraula el Diputat Sr. Cosme Adrover.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats: pareix que el golf no interessa molt. Quasi quasi ens hem quedat en quadre. Defensem aquest vot particular perquè va passar a Comissió en ponència un fet molt curiós i és que s'aprova a l'article 1 una esmena d'addició presentada pel Grup d'UNIO MALLORQUINA i després no s'aprova l'article, la qual cosa ens pareix que és una incongruència.

Defensem el Projecte del Govern per un motiu molt clar: en primer lloc, la Llei no ha estat operativa, després de 19 mesos de vigència i crec que ens hauríem de plantejar la pregunta de si volem turisme, sí o no. Si volem turisme, òbviament els camps de golf són una oferta positiva. A Catalunya en fan a punta pala i a Andalusia, governat pel Partit Socialista, hem de veure també els que té. És una ajuda, efectivament, a la temporada baixa de la qual sempre ens queixam. Se'n queixen els hotelers, i amb raó.

Ahir, per descomptat, em vaig quedar astorat quan vaig veure que el Sr. Serra defensava les rutes cicloturístiques i els arguments que emprava perquè eren una ajuda a la temporada baixa. Jo em deman si el Sr. Serra degué meditar a bastament el que demanava. Jo estic d'acord amb aquestes voreres laterals, però a veure si ell efectivament estava d'acord amb l'impacte de metres quadrats que suposarà l'asfalt d'aquestes voreres. Jo sí hi estic d'acord. Ara bé, per ventura ell vol que aquestes voreres no es facin d'asfalt sinó que es facin de terra batuda, del color de la terra, la qual cosa em pareix que serà impossible.

Per tant, creim que els camps de golf no són un impacte ambiental negatiu, sinó que és positiu, perquè molts de terrenys abandonats, perquè no són rentables, es poden convertir en verd. Que s'hagi d'emprar aigua depurada en els municipis costers és una discriminació entre els interiors i els costers, quan realment també els interiors són els que tenen l'aigua més bona i per ventura serien els que l'haurien d'estalviar més. Què passa si l'aigua depurada no

més ens cobreix un 80%? És que per un 20% hem de deixar de fer els camps de golf? I jo els vaig deixar meditant una pregunta del cas concret de Cala Figuera. Torn a insistir en aquest cas, perquè l'aigua de la depuradora de Cala Figuera, unida a la de Cala Santanyí, no bastarà per a un camp de golf, però sí bastarà per ventura en el 70 o 80%. I crec que de casos particulars com el de Cala Figuera se'n presentaran molts. A més a més tenint en compte que Cala Figuera, com que no té platja, és nucli turístic que no té l'atractiu que tenen els altres nuclis amb platja i no sé per què li hem de negar un camp de golf que es vol projectar a prop de Cala Figuera i que donaria vida.

Per tant, nosaltres donarem suport als dos articles, el primer i el segon, que aquí deixam ja per defensats, presentats pel Govern. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir. Per part del Grup Mixt, té la paraula el Diputat Sr. Carles Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats: jo he escoltat atentament el Sr. Adrover, portaveu en aquest cas del Partit Popular i jo li diria que efectivament és necessari que aquí millorem tot el que sigui turisme. I millorar turisme és indiscutiblement fer un nivell de qualitat turística molt superior.

És ben segur que els camps de golf - està demostrat a tot el món - que el que fan, en tot cas, és aportar un turisme de més qualitat, un turisme que majorment consumeix més, té per costum anar a hotels de més qualitat, en definitiva, que aporta més doblers afegits a aquest negoci que es diu turisme i que, per sort o desgràcia, ho diré una vegada més, avui i aquí, és el pilar fonamental de la nostra economia. Vist des d'aquest lloc, jo dic: té vostè tota la raó.

Però en aquest punt exactament, parlem d'un tema molt delicat, que és el tema de les aigües. Pensam que a les nostres Illes, com a qualsevol illa, generalment, el tema de l'aigua és un tema sagrat, a la curta i a la llarga. Avui, per desgràcia, a les nostres Illes, ja troben - i si no pregunté a la gent d'Eivissa i de Formentera, algunes zones de Mallorca i avui ja fins i tot algunes zones de Menorca - dificultats en el tema de tenir aigües potables. És ben segur que a moltes bandes avui en dia sobren aigües. Jo no ho dubto. No tenc cap discussió sobre aquest tema. Però és igual que vostè em digui que avui a unes zones sobren doblers i a les altres me'n falten. Avui no ens podem permetre el luxe de crear una línia de futur important - i dic "de futur" perquè els camps de golf no s'acaben en quinze dies; vostè no fa camps de golf per un any, o per dos anys o per deu anys, vostè els fa per molt de temps. Aleshores, vol dir que vostè, automàticament, crea un consum d'aigua importantíssim que més aviat pot anar a més i mai a menys.

Aquesta Llei anterior que havíem fet - està aprovada, la Llei - si alguna cosa tenia molt bona justament era

aquest punt, perquè s'havia limitat amb esforç per part de tots nosaltres a donar aquesta possibilitat que vostè avui demana només al centre de Mallorca per donar-li oportunitats econòmiques. Era un vertader sacrifici però que s'ha de saber sempre prioritzar i donar a les parts que tenen menys capacitat de creació de riquesa uns certs avantatges.

Però a la resta, indiscutiblement, teníem el gran avantatge que avui ha nascut - perquè ha nascut fa quatre dies - una vertadera il·lusió per recuperar aigües. Perquè les aigües brutes que fan les ciutats i els grups generalment massius on hi ha el turisme abans anaven quasi pràcticament totes a la mar i avui tenim per sort nostra, una política de depuradores. Depuradores que donen molta d'aigua, si estan ben tractades, i és aigua suficient que s'ha d'utilitzar sols i únicament per al tema de camps de golf. Fins i tot, recordi vostè que teníem també l'oportunitat que les aigües que fossin meynspreades, les que anaven directament a la mar, també poguessin esser recuperades per als camps de golf.

Però, per l'amor de Déu, senyors del Partit Popular, pensin que vostès, votant això, hipotequen el futur de les nostres Illes. Ni vostès, ni jo, ni ningú d'aquest Parlament es pot permetre el luxe d'hipotecar el futur de les aigües. Per tant, els demanaria amb tota tranquil·litat i amb tota honestat que retirin aquesta pretensió. Sé, positivament, la bona voluntat i així ho accepto, però creieu-me que a la llarga seria una llosa que cauria no sols sobre nosaltres sinó sobre el futur dels nostres fills. I recordem, com vaig dir un dia al Consell de Menorca, que el que feim aquí ho feim per vida d'hereus, no per uns negocis més o menys puntuals d'avui. És el futur, l'important, sempre que rall d'alguna cosa, sempre que faig algun treball, qualsevol cosa, la veig sempre amb visió de futur. Esper que vostès, en aquest cas o en altres casos, m'ajudin en aquest tema. Gràcies, Srs. parlamentaris.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotada la defensa del vot particular, procedeix a sotmetre a votació el mateix vot particular, per la qual cosa jo deman al Sr. Secretari i als Llettrats que facin recompte dels Diputats assistents a la sala de plens per veure si hi ha quòrum suficient per poder...Sí, Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ ORTEA:

Presidente, es para anunciar que nuestro Grupo retira el primer voto particular, al artículo 4, concretamente y mantiene el de la modificación del artículo 5. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Retirat, idò, el vot particular a l'article primer, passam a defensar el vot particular a l'article segon. Per defensar aquest vot particular, per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Adrover.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Gràcies, Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: realment podríem trobar que un camp de golf fregàs un àrea natural i per tant, creïm que allò que dins un camp de golf es pugui sembrar, no està en contradicció amb el que és l'àrea natural. Ajudarà a conservar-la i per tant estam d'acord que pugui entrar un camp de golf dins una àrea natural, sempre amb aquesta excepció, que ja diu l'article, que l'oferta complementària ha de sortir fora del camp de golf.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Sr. President: si li sembla bé, al mateix temps que vull contestar a aquesta recuperació de l'article, també faria la defensa de la meua esmena, que queda en vigència.

Gràcies, Sr. President. Srs. i Sres. Diputats: jo, vertaderament, Sr. Adrover, estic totalment d'acord amb vostè perquè els camps de golf han d'esser un tema de futur, com dèiem abans, han d'esser un tema que ens doni riquesa i que no destrueixi riquesa. Per tant, el fet que en els camps de golf, el tema de joc, bàsicament, pugui penetrar dins les àrees naturals, ho crec, fins i tot en molts de casos convenient. Avui, en molts casos, farem, en alguna illa, del 20 al 25 o al 30% d'àrees naturals del territori global de cada illa. En definitiva, vol dir que tota Llei d'Àrea Natural va, a més, conjuntada amb unes normes que s'han de fer per mantenir, per cuidar, per preservar allò que nosaltres volem preservar. Això, indiscutiblement vol dir una despesa important, vol dir un manteniment i crec que els camps de golf fan un bon manteniment, sempre i quan s'apliqués a aquesta proposta de vostès l'esmena que jo he duit aquí. I ara parlaré directament de l'esmena que he duit, que és amb el nombre 978/90.

Aquesta esmena té dos punts, que diuen: "A les àrees classificades com a paratges reservats o en grau de protecció similar, únicament es permetrà la construcció del camp i en cap cas de l'oferta complementària". O sigui que venim a dir que la forma de veritat de conservar no és que hi hagi dins aquesta àrea uns hotels amb 450 places que puguin fer una obstrucció de la convivència amb aquell tros d'àrea natural. Si, potser, que el camp de golf, que és el passeig, que és la zona cuidada, que tenguí la possibilitat de penetració amb el joc.

Ara bé, hi ha un segon punt, que diu: "En el cas de tala, incendi o destrucció de la zona forestal, el titular o els titulars de l'explotació estaran obligats a la seva recuperació o reforestació". Efectivament, aquesta és la fórmula que aquestes àrees naturals continuïn essent àrees naturals per vida d'hereus. Perquè és la fórmula que qualsevol perjudici que es pugui fer en aquestes àrees obligarà el qui les utilitzi a recuperar-les, bé sigui per tala o bé sigui fins i tot per incendis. Aquesta cometa d'incendis, la remarc, perquè molt bé sabem tots que a moltes zones, no només d'aquí sinó de tot el món s'han provocat fins i tot incendis, que mai no se sap si són provocats, però s'han produït incendis que han

fet desaparèixer boscos. El cas que passi, bé sigui provocat o no provocat, nosaltres en aquest cas no haurem de discutir. El que sí discutim és que qualsevol problema que hi hagi a les àrees forestals haurà d'esser recuperat. Vet aquí com aquesta proposta de vostès pot esser una proposta brillant perquè el futur de l'economia per l'explotació de camps de golf i el futur de la defensa de les àrees naturals vengui, gràcies a aquesta proposta, ben enganxada, ben controlada i, per tercera vegada, que sigui per vida d'hereus. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Adrover.

EL SR. ADROVER I OBRADOR:

Gràcies, Sr. President: és per dir que acceptam l'esmena del Sr. Ricci del Grup MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat, idò, el debat, procedeix sotmetre a votació el vot particular a l'article 2 que, tal com aquesta Presidència va fer saber a la Junta de Portaveus, es votarà únicament al que correspon al punt primer, de resultes de la votació de les esmenes presentades pel Grup MIXT.

Atès que aquesta Presidència pareix que té dubtes que hi hagi quòrum, jo deman als serveis de la casa que procedixin a comptar els Diputats que estan en aquests moments a la sala, per saber si hi ha la majoria absoluta, tal com diu el Reglament que hi ha d'haver per poder sotmetre a votació qualsevol assumpte.

Fet el recompte, pareix que hi ha 29 Diputats dins la sala. La majoria absoluta o el quòrum necessari per a la votació és la meitat més un; de 58 seria 30. Atesa aquesta circumstància, se suspèn la sessió per deu minuts, i la reprendrem amb l'esperança que hi hagi quòrum suficient per poder sotmetre a votació el tema que en aquests moments no es pot fer. Se suspèn la sessió per deu minuts.

(Pausa.)

Sres. i Srs. Diputats, recomença la sessió. Passat el termini acordat per aquesta Presidència per repetir la votació, procedeix fer recompte altra vegada dels Diputats presents per comprovar si hi ha la majoria dels seus membres, que és el que l'article 79 del nostre Reglament fa necessari per sotmetre a votació qualsevol assumpte. Srs. Lletrats de la sala i Sr. Secretari...

Pels serveis jurídics de la casa i pel Secretari Primer present, es fa arribar a aquesta Presidència que en aquests moments hi ha 26 Diputats dins la sala. Per tant, no es pot procedir a votar el tema que s'ha debatut i d'acord al que disposa el punt segon de l'article 79, aquest assumpte serà sotmès a votació en aquest mateix plenari a la sessió següent.

V.-) DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL SOBRE LA PROPOSICIÓ DE LLEI NÚM. RGE. 1750/89 PRESENTADA PELS GRUPS PARLAMENTARIS NACIONALISTA I D'ESQUERRES, CDS I SOCIALISTA, RELATIVA A DECLARACIÓ D'UNA ÀREA NATURAL D'ESPECIAL INTERÈS.

Passam, idò, al debat del punt següent de l'Ordre del Dia, que fa referència al dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial sobre la Proposició de Llei nombre 1750/89 presentada pels Grups NACIONALISTA I D'ESQUERRES, CDS I SOCIALISTA relativa a la declaració d'un àrea natural d'especial interès a la Marina de Lluçmajor. A l'article primer no hi ha esmenes presentades. Procedeix sotmetre'l directament a votació.

(Pausa.)

En el punt en què estàvem del debat, com hem dit, a l'article primer no hi ha esmenes presentades. Procedeix sotmetre'l directament a votació, però tampoc no n'hi ha al segon, ni a la disposició transitòria, ni a la votació a les disposicions finals primera i segona, ni a la votació de l'Exposició de Motius. Atès que no hi ha esmenes, aquesta Presidència vol donar un torn d'intervencions per si qualche portaveu hi vol intervenir abans de procedir a sotmetre a votació el conjunt de la Llei.

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr. Joan Mayol.

EL SR. MAYOL I SERRA:

Gràcies, Sr. President: crec que podem estar orgullosos de votar, avui horabaixa, una Llei consensuada en Ponència per unanimitat de tots els Grups, de protecció d'un espai natural, que crec també que ve a demostrar la capacitat d'acord i la lògica que hi pot haver en el Parlament quan les propostes que es fan, la tenen.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I VICH:

Gràcies, Sr. President. A pesar de les paraules del Sr. Joan Mayol, hi ha en el darrer paràgraf de l'Exposició de Motius una sèrie de línies que crec que són bastant interessants.

Diu: "La protecció d'aquesta àrea és insuficient si no va acompanyada d'una adequada i harmònica ordenació territorial de tota la Marina". M'agradaria recordar a aquesta sala que el que avui protegiem no és la totalitat de la Marina de Lluçmajor, només n'és una petita part. L'altre dia, a la Comissió d'Ordenació del Territori del Consell Insular de Mallorca, vàrem veure com la nova redacció de normes subsidiàries de l'Ajuntament de Campos, aquests espais no queden amb la garantia suficient ja que en certa manera,

augmentam els metres lineals de primera línia. Per tant, a pesar que sí, que ha passat amb l'acord de tots els Grups i que dins el Consell Insular, davant el Pla de Campos també va quedar palès que tots els Grups presents estaven en contra d'aquest excés d'urbanització, demostra que hem d'estar alerta, que hem d'estar prevenguts perquè, a pesar de la protecció, les urbanitzacions poden aprofitar aquestes zones que protegim. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre-ho a votació. Per tant, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles primer i segon, de la disposició transitòria, les disposicions finals primera i segon i l'Exposició de Motius, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per unanimitat de la Cambra.

VI.-) DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI NÚM. RGE. 689/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES, RELATIVA A LA DEROGACIÓ A L'ÀMBIT DE LES ILLES BALEARS DE LA LLEI 197/63, DE "CENTROS Y ZONAS DE INTERÉS TURÍSTICO NACIONAL".

EL SR. PRESIDENT:

I passam al sisè i darrer punt de l'Ordre del Dia d'avui, que és el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei núm. 689/90, presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a derogació a l'àmbit de les Illes Balears de la Llei 197/63, de "Centros y zonas de interés turístico nacional". Per defensar aquesta Proposició de Llei, per part del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el seu portaveu, Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President; Sres. i Srs. Diputats: no vam poder aconseguir que aquest Parlament votàs sengles Proposicions no de Llei sol·licitant a Madrid la derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic Nacional. No vam poder aconseguir la revocació de la declaració de centres que hi ha a les Illes. Alguns, com el de Cala En Turqueta, amb serioses amenaces a un futur llunyà, però a un futur.

Per què Madrid no deroga? Per què Madrid no revoca? Caldrà que anem a tocar a les portes del cel per allò que diuen que *de Madrid al cielo*? "Si no puc sotmetre els cels, remouré els inferns", va dir Virgili a l'*Eneida*. Idò, sense necessitat de davallar als inferns, avui posam a consideració d'aquesta Cambra una Proposició de Llei, una Proposició de Llei que implica que aquest Parlament, sobiranament i en virtut de les seves competències, vol i pot derogar una Llei antiga, la Llei de Centres d'Interès Turístic Nacio-

nal, de l'any 1963. A l'Exposició de Motius d'aquest text legislatiu molt senzill, té un article únic i dues disposicions, s'explica detalladament com els objectius que tenia la legislació sobre centres i zones d'interès turístic quant a ordenar l'ordenació turística del territori (article primer) i l'estímul al desenvolupament d'aquelles àrees que presenten, segons diu la Llei, condicions especials per a l'atracció i la retenció del turisme. Aquests objectius són avui aigües passades, són avui objectius passats, absolutament caducs, per una necessitat de legislar en funció del turisme i en funció de l'ordenació territorial de les nostres Illes.

La forma com s'apliquen aquests objectius, la usurpació, per part de l'Administració de l'Estat, de competències municipals que significava aquella Llei del 63 quan la Constitució Espanyola encara era imprevisible i quan l'autonomia municipal era un desiderat d'alguns grups, d'algunes persones democràtiques que lluitaven per aquests objectius democràtics, pensam que haurien d'haver passat definitivament a la història. Cada vegada que hem plantejat aquesta temàtica en aquest Parlament, se'ns ha dit, ja sigui per via de resposta escrita, ja sigui per resposta oral per part del Govern que Madrid no solia derogar aquests centres, que açò era una competència que no era nostra, que els Decrets de transferències en el seu dia, l'any 83 i els anteriors també, no havien entrat en aquesta matèria, se l'havia reservada l'Estat, el Govern Central.

Nosaltres hem de dir i hem d'afirmar d'una manera rotunda i clara que quan l'Estatut d'Autonomia, llei orgànica de l'Estat atorga unes competències, com són la promoció interior del turisme i com són totes les referides al règim del sòl i a la política urbanística, aquest Parlament té legitimitat i possibilitats de legislar sobre una Llei, la Llei de Centres d'Interès Turístic que, per una banda, ajunta la promoció interior del turisme, i per l'altra, tracta temes que són propis de règim de sòl i ordenació territorial.

Supòs que s'han llegit amb cura els punts del preàmbul d'aquesta Exposició de Motius de la Proposició de Llei. Jo voldria reafirmar aquesta legitimitat acudint a un llibre útil, un llibre curiosament editat per una Comunitat Autònoma, la de Madrid, que recull la doctrina general elaborada pel Tribunal Constitucional des de 1981 fins a 1989. S'hi estableix d'una manera rotunda que la titularitat de les competències correspon a la Comunitat Autònoma per obra de la Llei Orgànica, per la qual es va aprovar l'Estatut d'Autonomia i només en situacions d'allò que s'anomenava "preautonomia", les competències es van adquirir per mitjà de traspassos. I aquesta modalitat pot encara avui funcionar respecte d'aquelles competències que, en l'Estatut, no han estat esmentades. Però resulta que les competències de turisme i d'ordenació territorial i règim de sòl són esmentades i d'una manera absolutament diàfana a la nostra Llei Orgànica de l'Estatut.

Per si no n'hi havia prou i referint-se als Reials Decrets de transferències, diu la doctrina del Tribunal Constitucional: "Los Reales Decretos de transferencias no atribuyen ni reconocen competencias, sino que se refieren a los medios materiales y humanos necesarios para ejercerlas, como ya ha declarado este tribunal en otras ocasiones". I

podríem anar repassant un a un, els diversos pronunciaments, les sentències del Tribunal Constitucional per veure que ens empara absolutament el dret de procedir a legislar sobre aquesta matèria.

Però és més encara. Si els Reials Decrets de transferències produïts abans de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia reservaven al Govern Central de l'Estat aspectes competencials d'interès turístic, també és cert que després es va aprovar la llei orgànica. La relació jurídica d'un real decret o d'un decret, senzillament, de traspassos, de competències, no es pot posar, ni de noves, al mateix nivell que una llei orgànica. I si el Reial Decret de l'any 83 de transferències esmentava encara algunes qüestions compartides amb aquesta matèria, és evident que el Govern amb tota legitimitat, podia recórrer a aquest decret de traspassos, si així ho volia.

Una pràctica aquesta, la de recórrer, en defensa de les competències estatutàries, en defensa de la nostra Autonomia, que el Govern no s'ha distingit a exercir. Ahir precisament sortia damunt la premsa unes declaracions del seu Vicepresident, on esmentava algunes actuacions en matèria de recursos d'inconstitucionalitat o conflicte de competències que havia posat el Govern de les Illes en relació a temes diversos. Idò bé: és, la nostra, una de les Comunitats Autònomes amb més escassa bel·ligerància en defensa dels nostres drets estatutaris. No vull dir que ho hagi d'esser per sistema. El que vull dir és que el Govern hauria d'esser gelós guardador d'aquestes competències.

Però si el Govern no ho fa, aquí hi ha el Parlament com a Cambra superior que convendria que ho fes. I és curiós observar com en qüestions que aquí ni de noves se'ns han acudit que podríem entrar, altres comunitats autònomes - i curiosament regides per Grups o forces polítiques del mateix signe que el que governa en aquesta Comunitat - han fet i d'una manera ben clara i decidida. Em vull referir, perquè quedi constància i claretat, al conflicte positiu de competència nombre 904 de 1990 plantejat pel Consell de Govern de la Diputació Regional de Cantàbria en relació als expedients incoats i a les sancions imposades per la Delegació de Govern a Cantàbria a diverses empreses turístiques radicades en aquesta Comunitat Autònoma. Fixin-se per on, el Govern de la Comunitat Autònoma de Cantàbria se sent lesionat en els seus drets, que considera justos pel motiu que la Delegació de Govern, el Delegat del Govern, actua en matèria de sancions sobre establiments turístics quant a horaris, quant a règim d'horaris, concretament, establerts per ordre d'aquesta delegació i a l'empar del que disposava un Reial Decret de 1982, relatiu a reglament general de policia d'espectacles públics i activitats recreatives. No és només un exemple. És una anècdota que podria servir també de pauta i de categoria del que es podria haver fet en aquesta Comunitat Autònoma. Quan veim que la Comunitat Autònoma de Catalunya planteja un recurs d'inconstitucionalitat per regular la utilització de la llengua catalana en relació a la castellana en matèria de registre mercantil, nosaltres també, el Govern també, en defensa de la Llei de Normalització Lingüística i de l'Estatut ho hauria pogut fer i no ho fa ni ho ha fet.

Torn al tema que ens ocupa. Una llei, una Proposició de Llei que entra dins el nostre àmbit competencial i diu: "a les Illes Balears no volem més aquesta llei de centres d'interès turístic". A altres Comunitats Autònomes potser els vendrà bé mantenir les exempcions fiscals, el règim de favoritisme que propiciava aquella legislació antiga. Però a les Illes Balears, entràrem en gran contradicció amb el que s'ha dit sobre política turística i en política d'ordenació territorial i en autonomia municipal si mantenim aquests principis legals. Em diran que la Llei no s'aplica, que actualment la Llei de Centres i Zones és una Llei guardada dins un calaix. Però, qui em pot negar, Sres. i Srs. Diputats, que a Cala En Turqueta hi ha una declaració de centre d'interès turístic i que el dia que es modifiqui el planejament i que es modifiqui la Llei de Protecció, que es pot modificar i que estic segur que hi hauria algú que ho voldria modificar, la Declaració de Centre continuarà existint i per tant, els beneficis fiscals i tota la conculcació d'autonomia municipal pot desenrotllar-se, pot entrar en vigor.

Mirin, el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES és un Grup que si en alguna cosa s'ha destacat d'una manera gelosa en aquest Parlament ha estat, entre altres coses, en la defensa, pam a pam, de l'Autonomia. Les sentències del Tribunal Constitucional en aquests moments, hem de reconèixer que no refan massa la qüestió. Al contrari, s'emboquen les sentències amb competències concurrents, la qual cosa no ha fet més que frenar allò que tots vam pensar que serien competències exclusives. En aquest cas, no hi ha dubte. En aquest cas, no hi ha l'excusa de les competències compartides per l'Estat. Aquest carreró sense sortida a què ens podria dur una visió superposada de les competències estatals sobre les autonòmiques quan són en exclusiva, creim que amb la Llei de centres d'interès turístic no ha de succeir ni s'ha de produir.

Els propòsits de l'actual Govern, el Govern del Grup POPULAR, amb alguns suports en temes com la competència en matèria d'aigües o per modificar la legislació en matèria d'urbanisme, règim del sòl i promoció del turisme, competències que en alguns casos s'han volgut exercir, per exemple, elaborant lleis que modifiquen o que actuen sobre la Llei General de Règim de Sòl del 75. En altres, no s'hi ha volgut entrar, el tema d'aigües, però allò en què cal aprofundir és en la idea que l'Autonomia només funcionarà en la mesura que sigui possible que fets diferents tinguin tractaments diferents a cadascuna de les comunitats autònomes. I si a Andalusia, per posar un cas, els interessa algun aspecte de la política de zones i centres d'interès turístic, no ho sé, doncs que ho puguin fer. Però si a les Illes hem decidit que el desenrotllisme dels anys 60 i 70 s'ha de frenar d'una manera definitiva, doncs també hem de tenir la possibilitat d'acabar amb legislacions caduques i contràries a aquests plantejaments.

Es podria afirmar, finalment, que l'aprofundiment de la democràcia ens guia cada cop més a garantir els drets individuals de les persones, però aquesta salvaguarda del dret fonamentals ha de comportar tot seguit que també es garanteixin els drets nacionals, en aquest cas els drets de la nostra Comunitat Autònoma. És ben hora, idò, que avui el Parlament de les Illes Balears doni un exemple en matèria

d'exercici de les nostres competències. Esperam conèixer quins són els posicionaments dels Grups respecte d'aquesta temàtica. Volem veure si hi ha arguments en contra realment sòlids i si no n'hi ha - que esperam que no n'hi hagi - que es voti conseqüentment i que es digui que a les Illes Balears s'ha acabat un model de desenrotllisme que ve dels anys 60 i que ha donat més maldecaps i més dolenteria que bondat a la nostra Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Vicepresident del Govern, Sr. Joan Huguet.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: dins aquesta tranquil·litat de la intervenció que ha fet el representant del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES m'agradaria fixar la posició del Govern entorn a aquesta Proposició de Llei.

Dic fixar la posició del Govern perquè crec que almenys independentment de si els arguments que pugui donar el Govern són assumits o no són assumits pel Grup que presenta la Proposició de Llei, sí que almenys el Grup que l'ha presentada haurà de donar al Govern el benefici de la bona voluntat que aquest tema es debati aquí, quan vostè sap que hi hauria pogut haver motius suficients que sembla que haurien pogut paralitzar la tramitació, mitjançant un criteri que hauria pogut exposar el Govern. No n'ha fet ús i si no n'ha fet ús ha estat perquè efectivament considerava que aquí hi hauria un debat sobre si érem o no érem competents en aquesta matèria.

"El Parlament vol": el que el Parlament vol ho decidirà i ho veurem en el moment que es voti, però suposem que efectivament el Parlament vulgui i podem compartir aquesta voluntat. La segona frase que diu vostè, "i podem", això és el que ja tenim més en dubte, si podem, i serà interessant escoltar les argumentacions de tots els Grups polítics.

Jo consider que amb la seva argumentació - i m'ha de permetre que li ho digui amb tots els meus respectes - per a mi ha estat més difícil interpretar i fer interpretar la seva Exposició de Motius per l'argumentació que duu implícita que no la seva exposició avui, damunt aquesta mateixa tribuna. Miri, vostè ha dit al Govern que no tenia massa gelosia a posar recursos quant a conflictes competencials. No estam per discutir això, però jo li diria: com quedam? o som massa conflictius o som massa poc conflictius. Es posen els recursos des de l'Estat a la Comunitat Autònoma i de la Comunitat Autònoma a l'Estat en el moment que ens sembla que es conculquen competències si és que són pròpies de la nostra Comunitat Autònoma i l'Estat ens les posa a nosaltres en el moment que considera que la Comunitat Autònoma conculca competències que són de l'Estat.

Però anem a l'assumpte d'avui. Jo voldria exposar una sèrie d'argumentacions que consideram que fan inviable la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei. I ho creim perquè l'aplicació de la Llei de Centres i Zones d'In-

terès Nacional i allotjaments turístics és una Llei que no més afecta competències d'ordenació turística i territorial sinó que, a més a més, va més enllà i la mateixa Llei preveu una sèrie de circumstàncies en les quals indiscutiblement nosaltres no hi tenim cap competència. I no entrem en si en voldríem tenir o no en voldríem tenir: no n'hi tenim. Segons diuen els missers, que ni vostè ni jo ho som, la interpretació de la Llei, o es fa en conjunt, o no es pot extropolar un article en concret per aplicar-lo a les nostres conveniències. Això és un principi jurídic que jo no he estudiat a la carrera de misser perquè no ho som, però sí que he hagut d'estudiar a la funció que tenc en el Govern al llarg d'aquest set anys i l'he après, bé o malament, però l'he après.

Açò podria donar la sensació que aquest Govern adopta en aquests moments una postura radicalment contrària a aquella defensa que feim d'assumir més competències. Jo li tornaria a dur al debat que ja vam tenir nosaltres dos quant al tema de l'autodeterminació. No. Nosaltres no renunciem a assumir més competències, però les volem assumir dins el marc estatutari, dins el marc constitucional. I en aquest cas concret entenem que si nosaltres aquí aprovéssim aquesta Proposició de Llei, independentment de si amb l'esperit o en el fons, hi estiguéssim d'acord, conculcaríem un dels drets fonamentals com és aquesta competència de planificació i ordenació econòmica que té l'Estat, que té en aquest moment el Govern Central i que li dona la Constitució.

Seria absurd, Sr. Diputat, idò, fet aquest preàmbul, que la meua intervenció s'interpretés com una defensa dels interessos de l'Estat en detriment de la nostra Comunitat Autònoma, quan en realitat la postura del Govern vol expressar i intentar expressar amb la precisió que sigui possible quina és la nostra competència. Efectivament, Srs. del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, com vostès molt bé diuen a l'Exposició de Motius - i això li he d'agrair: ha fet una Exposició de Motius a la qual hom pot fer una intervenció damunt aquesta tribuna sense esperar la intervenció del parlamentari i haver d'improvisar - i vostè a la seva Exposició de Motius diu que l'article 137 i el 140 de la Constitució consagren l'autonomia municipal. Però açò s'ha d'entendre dins el mateix ordre constitucional. I faig referència al que abans li havia dit. No podem extrapolar únicament i exclusivament aquests dos articles sense tenir en compte tota la resta d'articles de la Constitució que formen un cos comú. Pens que aquests articles han d'esser llegits i interpretats en relació a tot l'articulat. De tal manera que si l'Estat, amb referència a les Comunitats Autònomes i segons l'article 149, té competències exclusives, entre d'altres matèries sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, no comprenc, per exemple, per què aquesta reserva competencial a favor de l'Estat no sigui entesa de la mateixa forma i en relació al que s'entén, per exemple, amb els Ajuntaments.

Jo crec que és fàcil d'entendre que l'Estat, amb l'exercici d'aquesta reserva competencial és el qui marca les directrius que en més d'una ocasió poden suposar i suposen restricció de l'Autonomia dels municipis i de les comunitats autònomes, garantida pels articles que vostè esmenta-

va. Però això no és que només ho faci l'Estat, això també ho feim nosaltres. Aquest Parlament, en el moment que legisla en ordenació territorial i conculca certes competències o competències que puguin tenir els Ajuntaments i les corporacions locals, ja que legisla i feim vinculats els nostres criteris als municipis. Açò ho veurem quan determinem aquí les directrius d'ordenació territorial. Açò ho veurem, per exemple, quan es tramiti i surti el Catàleg d'Espais Naturals; quan els Ajuntaments, fent ús de les seves competències, tenen una planificació municipal en la qual fan les seves reserves, però una altra instància, en aquest cas el Parlament, que fa ús també de les seves competències i determina un ordre de planificació general al qual els Ajuntaments s'hauran de sotmetre. Han conculcat, conculcarem així competències de l'Administració local? És una pregunta que hauré de respondre a altres debats.

Comprenc que pot ésser temptador en ocasions fer una interpretació individualitzadora d'aquests articles prèviament extrapolats de l'àmbit legal. I és temptador perquè pot ésser que en aquests moments les conveniències siguin aquestes, i no ho dubtam. Però hi ha quelcom que realment nosaltres hauríem de tenir en compte i és que la Llei de Centres d'Interès Turístic no fa referència únicament i exclusivament a l'ordenació turística i territorial. Els efectes de la Llei que nosaltres volem derogar dins l'àmbit de la nostra Comunitat Autònoma fan referència als beneficis fiscals, a la preferència per a l'obtenció de crèdits oficials, especialitats en el sistema d'expropiació forçosa, especialitats en les formes d'adquisició i béns de finques rústiques, així com a l'aprofitament de béns de domini de l'Estat, etc. etc. Per altra banda, de tots els efectes que produeixen aquest tipus de declaracions, la declaració de Centres d'Interès Turístic, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, té tota la raó, és competent en els vessants de promoció turística i d'ordenació urbana. Però no ho és en cap cas i en cap manera respecte dels altres efectes esmentats, matèries totes aquestes reservades per a l'Estat com a competències exclusives i que, com dic, tenen un caràcter multidireccional que s'expressa de forma clara a la Llei.

Per tot açò, si bé és veritat que la Comunitat Autònoma té competències exclusives en matèria de foment i de promoció del turisme, així com d'ordenació d'aquestes dins l'àmbit territorial dins les nostres Illes, no és menys cert que segons expressa el Tribunal Constitucional a la sentència 125/84 de dia 20 de desembre - i tenim aquesta sentència -, "els conceptes de matèries recollits a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia tenen en ocasions un inevitable grau de indeterminació i és freqüent que una matèria com és el cas del turisme tenguí disminucions classificables dins un altre concepte material i es pot encaixar en un altre títol competencial", que en aquest cas és el de planificació econòmica.

En aquesta mateixa línia, també el Tribunal Constitucional ha establert pautes d'interès en allò que es refereix a aquells casos en els quals respecte d'una competència, com era l'ordenació del turisme, influeixen directrius estatals revestides del caràcter d'ordenació i planificació econòmica.

En base a l'exposat, aquest Govern pensa que no es

pot prendre en consideració aquesta Proposició de Llei, perquè entén que el debat sobrepassa el camp de la nostra competència a la nostra Comunitat Autònoma i sobrepassa el camp en les possibilitats de legislar sobre aquesta matèria. Amb aquesta intervenció he volgut deixar patent la realitat del tema tractat, els seus múltiples efectes de distint ordre que té la norma estatal que es pretén derogar i que, per tant, només podria ésser derogada per qui la va dictar, que és un definitiva qui ostenta la capacitat de la supraordenació i aquestes lleis s'han fet en base a açò.

Sr. representant d'Esquerra Nacionalista, em presti atenció: de poc serveix, per tant, que el Govern estigui d'acord amb l'essència del problema, relativa al fet que els centres d'interès turístic nacional són un instrument d'ordenació turística desfasada, que no s'adapten a aquesta nova realitat, que poden ésser poc coincidents i més aviat qualche vegada contradictoris. Crec que en el passat debat, es va dir i es varen donar proves que el Govern estava actuant dins el seu àmbit i dins el seu camp fent la revisió dels centres d'interès turístic que havien conclòs aquests quinze anys.

Finalment, i malgrat que la postura del Govern en contra de la Proposició de Llei a debat faci ja innecessària qualsevol altra puntualització respecte d'aquest text, vull apuntar unes consideracions finals a la disposició final transitòria segona perquè també es considera, des del nostre punt de vista, que hi ha hagut una equivocació de plantejament en la seva redacció.

Consideram que amb la disposició transitòria segona, es fa una nova intromissió en una matèria que en cap moment no correspon decidir a la nostra Comunitat Autònoma. Consideram que és utòpic, per no dir il·lusori, que aquesta Comunitat Autònoma tenguí competències a decidir allò que correspon a l'Estat. Però és que a més a més, tot seguit, vostès em fa l'efecte que fan una mescla de conceptes agafan la Llei de Declaració de Centres d'Interès Turístic i la plasmen segons l'interès que en aquest moment guia aquesta presentació que vostès han fet. Vostès primer deroguen la Llei de Centres d'Interès Turístic dins l'àmbit de les Illes Balears. Després, estableixen que correspon al Govern de l'Estat el manteniment o la revocació dels beneficis per als projectes d'obres i serveis i finalment, els donen, en tot cas, una vigència màxima de quinze anys. Açò és el que fan vostès a la seva redacció. És a dir, vostès aprofiten els ingredients de la legislació estatal i els mesclen amb aquesta conveniència, perquè aquesta parla d'un termini de quinze anys. Però aquest termini de quinze anys, en cap cas no és un termini de vigència, sinó que és un termini que estableix la revisió dels plans d'ordenació d'un centre o d'una zona declarats d'interès turístic nacional, revisió que pot efectuar de la manera que es va debatre en aquest mateix Parlament.

Jo no sé, Sr. López, si amb aquesta intervenció del Govern vostè haurà quedat o no suficientment convençut de si som o no competents a fer la derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic. Jo vull acabar amb una precisió quasi final, que li havia fet: crec que la seva Proposició de Llei - ja li ho he dit abans i crec que és meritori reconèixer-

ho - està agafada amb pines, està estudiada amb una Exposició de Motius en la qual agafa diferents informes que hi ha avui sobre la matèria, indiscutiblement algun contradictori, però la inseguretat que nosaltres tenguem capacitat per fer la derogació, vostè mateix la plasma en el seu article.

És el cas que li he dit: vostè deroga per una banda dins l'àmbit territorial de les Illes Balears la Llei 197/1983 de dia 28 de desembre de Centres d'Interès Turístic i Allotjaments Turístics i per una altra banda, diu que no ho deroga perquè no ho pot derogar. I diu: "correspon al Govern de l'Estat el manteniment de la revocació dels beneficis pels projectes d'obres i serveis". Si fossin dues lleis diferents, és a dir, una de creació de centres d'interès turístic i una altra llei de declaració de beneficis en funció de la declaració de centres d'interès turístic, és a dir, dues lleis diferents, aquí hi podria haver una interpretació que potser podria derogar la primera, declaració en tant que afecta dins l'àmbit. Però el cos legislatiu és el mateix i tot el bloc legislatiu està plasmat en una única llei. Aquest és el fet pel qual consideram que no es pot derogar la nostra Llei i consideram que seria totalment recurrent i seria declarada inconstitucional. Davant aquest fet, jo deman al seu Grup que em digui si creu que ha de mantenir aquesta proposta en aquest Parlament o si creu que val més la pena agafar els seus representants en el Congrés de Diputats i que, amb el mateix text, la defensin en el Congrés de Diputats, que aquests sí que són totalment competents i ningú no els podrà dir que no. Moltes gràcies.

(El Sr. President s'absenta de la Sala i la Sra. Vicepresidenta Primera presideix el debat.)

EL SR. PRESIDENT:

Para el turno de réplica, tiene la palabra el Diputado Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident del Govern: gràcies també pel to i per l'argumentació que vostè acaba d'exposar, documentació amb la qual procuraré explicar els motius de la meua discrepància, tot i reconèixer també que vostè té una base jurídica ben elaborada, supòs que algun misser assessor del Govern li haurà servit.

No hem d'agrair ningú que avui es debati aquí, a aquesta Cambra, aquesta Proposició de Llei. És cert que hi havia motius. Alguns opinaven que es podia emprar algun ressort reglamentari per impedir que aquest debat arribés a aquesta Cambra. Per sort, però, la Mesa d'aquest Parlament va considerar que sí que s'havia de tractar i en conseqüència jo crec que hi surt guanyant, el debat autonòmic i per açò ens felicitem tots.

Vostè ha dit que hi ha matèries on no podem entrar, matèries de la Llei de Centres d'Interès Turístic on no podem entrar i jo esperava amb el bolígraf en la mà per apuntar quines eren aquestes matèries. He hagut d'esperar bastant fins que les digués. Després he vist per on anava la co-

sa. Per l'única banda per on podia anar, defensant els arguments que no podem legislar sobre aquesta matèria, que és l'aspecte diguéssim constitucional que reserva a l'Estat, al Govern Central la planificació general de l'economia. Però si s'han llegit atentament l'Exposició de Motius veuran que explicam que, en efecte, entre els principis rectors de la política social i econòmica referits al capítol tercer de la Constitució, hi figura el dret de disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservar-lo. Açò sí que és un article important, que obliga l'Estat a no renunciar a competències, si veu que legislacions autonòmiques ho fan (article 45.1). Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals a fi de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva (article 45.2). Enlloc no figura, però, i açò crec que és convenient de subratllar, igual o semblant referència expressa al turisme - fixin-se que per una banda parlem de medi ambient; ara parlem de turisme - com a principi que configuri aquesta activitat econòmica, com a principi rector i inspirador d'interès d'igual rang a tot l'Estat espanyol, l'única cosa que garantiria la planificació general de l'economia. Jo crec que és un argument també a tenir en consideració i a pensar.

L'Estat sempre té la possibilitat de fer legislació de bases. És la Llei de Centres d'Interès Turístic una llei de bases? No ho pot esser, no ho és. Una llei que regula l'activitat econòmica general de tot l'Estat? No ho és. És una llei molt referida a un tema concret i no a tot el turisme sinó a la relació turisme-ordenació del territori o ocupació del territori o afectació del territori, si m'ho permet dir així. No s'hi donen requisits d'urgència i d'excepcional interès públic, única cosa que avalaria, Constitució a la mà, la possibilitat de reserva de l'Estat d'aquesta competència. No s'hi donen. Però és que és una Llei anterior a la Constitució: i com s'hi han de donar? Vostè afirmava fa un moment: "aquesta Llei només la pot derogar qui la va dictar". Perdoni l'extrapolació, que jo sé que ho és, però aquesta Llei, emprant aquest argument, només la podia derogar el Sr. Cap d'Estat Francisco Franco, que és qui la va dictar en el seu dia, l'any 63. El Govern, el Govern Central, molt bé.

El Govern d'aquesta Comunitat Autònoma pensa que el tema depassa l'àmbit de la nostra Comunitat. Nosaltres, aquí, hi discrepam rotundament. Beneficis fiscals, foment de l'activitat econòmica dins la nostra Comunitat. Fixin-se que no rall de l'Estat general. De la nostra Comunitat. Temes que pertanyen, Estatut a la mà, únicament i exclusiva a la Comunitat Autònoma. Hi pot haver concurrència amb l'Estat, en alguns temes com pot esser l'expropiació forçosa. Però, cregui'm. La Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional no és una llei d'expropiació forçosa, ni una llei de béns de domini públic de l'Estat. Per cert, aquesta afirmació també m'ha resultat interessant i curiosa, perquè precisament, amb els temes de béns i domini de l'Estat, aquesta llei ja està derogada.

I acab. La disposició transitòria segona potser no és del tot correcta. Açò li puc admetre. Via esmena es podria esmenar. Però si feim referència a una disposició que és transitòria, vol dir que no és fonamental dins la Llei. La

Llei diu "derogar" però establir un règim transitori en el cas que hi hagi centres que es desenrotllin a les Illes Balears aplicant les normatives d'aquesta legislació. I no n'hi ha cap, i vostè ho sap. Nosaltres, si ho hem posat aquí, és perquè creim que havia de figurar dins la Llei alguna disposició transitòria en aquest tema. Si més no, perquè pugui arribar als quinze anys de vigència. I fixin-se que dic de vigència amb ple coneixement i amb plena consciència. Als quinze anys es pot revisar, però vostè sap també perfectament que quan una etapa caduca, els quinze anys han passat, la revisió pot tenir efectes absolutament revocatoris. Ha acabat. La revisió pot esser revocació. Igual que pot esser continuisme. Igual que pot esser reduccionisme.

Però aquest debat ja l'hem tingut i malgrat tot, no hem pogut tampoc arribar a cap acord vostè i jo. Probablement sigui que darrera els posicionaments que avui fa el Govern i els que voldria que fes aquest Parlament per part del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES hi ha una diferència de criteri sobre la concepció de l'Autonomia i cregui'm que si vostès pensen realment que aquesta Proposició de Llei podria esser declarada inconstitucional, però estam d'acord que val la pena que aquesta legislació obsoleta i caduca - amb això estam d'acord, no? - acabi, siguin valents. Deixin que el Govern Central de l'Estat si hi té res a dir, impugni aquesta Llei. Deixin que siguin altres els qui garanteixin i defensin els seus presumptes drets.

Actuem nosaltres des d'una concepció més valenta, decidida i crec que també avalada en jurisprudència. Vostè - m'ha citat una sentència, una, del Tribunal Constitucional. Jo n'hi podria citar moltes més. Llegeixin aquest llibre i veuran que hi ha possibilitat enormes d'incidir sobres aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Gobierno, tiene la palabra el Vicepresidente Sr. Huguet.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Sí, gràcies, Sra. Vicepresidenta. Molt breument, perquè crec que tal vegada deu esser avui una de les poques vegades que entre el representant del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES i el representant del Govern - s'han entès tots dos. És a dir, vostè m'ha entès perfectament i jo l'he entès perfectament i crec que ha tingut una frase molt encertada, que és la següent: "nosaltres considerem que si tenim competències per exercir-les, i vostès consideren que no tenen competències per exercir i dur-ho endavant".

Però és que jo encara vull anar un poquet més enfora i amb això acab. Què implica la derogació de la Llei de Centres d'Interès Turístic avui a les Illes Balears? Implica la derogació de les urbanitzacions que estan dins els centres d'interès turístic, sí o no? Quin efecte aconseguim, en aquest cas concret, d'expansió urbanística? Cap ni un. Punt primer que hem de tenir molt aclarit. Punt segon: què hi ha, en aquest moment? La revisió de dos centres d'interès turístic - rallem de l'illa de Menorca - que són Cala Tirant i

Son Parc, que fan aquesta reducció, revisen a la baixa, a la màxima baixa possible, però amb un conque i és que no es conculca cap capacitat d'autonomia municipal perquè, en definitiva, qui ha d'aprovar el nou pla d'ordenació urbana seria l'Ajuntament.

Facem un efecte a la inversa. Què va passar amb Cala En Turqueta? La sentència de Cala En Turqueta no deroga el seu centre d'interès turístic; deroga la possibilitat de desenvolupar en el centre d'interès turístic un desenvolupament urbanístic. Per què? Perquè diu que el planejament municipal preval sobre l'ordenació urbanística que es pugui fer en funció de la declaració de centre d'interès turístic. Però la declaració de centre d'interès turístic roman. I per què roman? Perquè en aquesta Llei no es declaren aquest, aquest i aquest centre d'interès turístic. Açò és una Llei que dona la possibilitat de la declaració de centres d'interès turístic. Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Grupos Parlamentarios que quieran intervenir? Por parte del Grupo Parlamentario CDS tiene la palabra su Portavoz Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Era d'esperar que aquesta Proposició de Llei ens dugués tot d'una a un debat sobre temes competencials, perquè probablement és l'aspecte que, sense entrar en el fons de la qüestió, s'ha de tractar amb caràcter previ per veure les conseqüències que podria tenir una decisió parlamentària en aquest sentit. Sr. President, Sr. Huguet, hem de manifestar que no estam en absolut d'acord amb el criteri del Govern. I no hi estam d'acord per una raó molt simple. Les competències, com reiteradament ha dit el Tribunal Constitucional, les donen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. La competència, no la dona el Decret del Consell de Ministres. Les competències, no les atorguen els decrets de transferències que són de transferències de funcions i serveis per mor que s'han assumit les competències. Les competències, segons reiterades sentències del Tribunal Constitucional, ho són *ex lege*, com diuen, emprant aquestes expressions llatines amb les quals és tant aficionada la Llei.

Per tant, tenim competències en aquesta Comunitat Autònoma sobre aquests aspectes, que toquen l'àmbit dels centres d'interès turístic? Evidentment, la tenim sobre turisme, excepte en temes de promoció exterior que es tracta de competències concurrents i la tenim sobre ordenació del territori sense cap mena d'excepció ni matisació. Vostè, Sr. Huguet, fa referència a les competències sobre planificació econòmica i, per primera vegada, vostè es posa aquí, en aquesta Cambra, amb un discurs absolutament contradictori amb el qual el seu Govern i molts d'altres governs de Comunitats Autònomes tenen en altres aspectes amb aquesta qüestió. Per què? Perquè la planificació econòmica com a competència de l'Estat és l'argument que vostès moltes vegades han acusat que és excusa del Govern Central per a una recuperació espúria de competències com ja va passar amb el tema de la Llei de Costes, com va passar amb el te-

ma de la Llei d'Aigües, com passa molt possiblement amb el tema de la Llei de Valoracions del Sòl, etc., etc.

Aleshores, si nosaltres compartim amb vostès el criteri que de la reserva estatal de competències en matèria de planificació econòmica se'n fa un determinat abús per recuperar competències que per Constitució, per Estatut, l'Estat no té, no entenem ara aquesta remissió a la planificació econòmica respecte d'una competència de l'Estat. O és que aquest respecte, Sr. Huguet, vol dir immediatament que el Govern no motaria si demà el Consell de Ministres declarés un centre d'interès turístic dins qualsevol zona de Balears. Vol dir això, el seu respecte a la competència de planificació econòmica? Perquè jo sincerament, esper que no. Jo i crec que tots els Diputats de la Cambra. Per tant, la feblesa d'aquest argument em pareix que em legitima i ens legitima per pensar que oculta altre tipus d'arguments.

I una vegada aclarit el tema competencial, que per al meu judici està bastant clar, hem de veure la qüestió d'oportunitat política d'aquesta Proposició. Oportunitat política, al nostre judici, evidentment tota. Per la raó a la qual acabam d'al·ludir. No és consentible una excepció, per parlar en termes de sistemàtica urbanística, una taca d'excepció dins allò que ha d'esser un plantejament urbanístic que neix als ajuntaments i acaba - necessàriament ha d'acabar, a la nostra Comunitat Autònoma - en el Consell de Govern, unes taques d'excepcionalitat que estan en mans del Govern Central. I molt menys quan això s'empara en una excusa, en una cobertura com la de la planificació econòmica general. Per tant, per mor de les raons urbanístiques, l'oportunitat és òbvia, s'ha d'unificar, s'ha d'aclarir, s'ha de mantenir un criteri uniforme en matèria d'ordenació del territori sense excepcionalitats que distorsionin allò que, per pròpia naturalesa, ha d'esser una concepció global i uniforme del territori. Per tant, l'oportunitat per raons urbanístiques és òbvia. I ho és per raons turístiques? Home, evidentment, també. Els centres d'interès turístics neixen dins una conjuntura turística desenvolupista, en la qual s'entén que aquest tipus de promocions poden estimular un turisme que en un determinat moment històric és desitjable i avui, la voluntat de tothom camina exactament en sentit invers al dels centres d'interès turístic. Exactament en sentit invers. Per tant, la derogació en la seva lletra i el seu esperit, de la Llei de Centres d'Interès Turístic, és absolutament oportuna des del punt de vista de la política turística.

En conseqüència, i coincidint amb el Sr. Huguet, en el fet que molt possiblement, la redacció de la disposició transitòria segona no és afortunada i molt probablement jo en defensaria l'eliminació pura i simple, perquè no té cap raó d'esser, però en qualsevol cas, es podria trobar una redacció que podria esser més satisfactòria. I tenint en compte que els efectes urbanístics, i per tant, econòmics d'aquesta derogació serien d'entrada, simplement, que l'actual planejament, acollit als centres d'interès turístic, quedaria fora d'ordenació i s'arbitrarien els mecanismes per reconduir l'actual planejament de centres d'interès turístic a la seva lògica urbanística del planejament municipal. No hi ha per tant, cap raó, ni per raons, al nostre judici, jurídiques, ni per raons competencials, ni per raons d'oportunitat, que justifiqui l'oposició al Projecte. Per totes aquestes raons,

Sr. President, el nostre Grup donarà suport a la Proposició de Llei del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Moltes gràcies.

(El Sr. President es reincorpora a la Sessió.)

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el seu Portaveu, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats: em fa la impressió que aquesta Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional és, per al Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES i especialment per al Sr. López i Casanovas un tema d'entrenament parlamentari o una *Llei-sparring* que serveix per entrenar-se per a combats més importants. Perquè, si no és així, hauríem d'arribar a la conclusió que se li està donant una rellevància i una importància que realment, a la pràctica, no té aquesta qüestió. I ho dic jo, que supòs que em reconeixerà el Sr. López i Casanovas que no som sospitosos de cap simpatia per aquesta figura de centres i zones d'interès turístic nacional i que en el seu moment, ja fa deu anys, més o manco, vaig participar a una batalla de tipus polític contra aquesta Llei i especialment pel que suposava en el cas de Cala En Turqueta, a Menorca i posteriorment, pel que significava en el cas de Cala Mondragó.

Però també he de dir que avui, consolidada ja la jurisprudència que aclareix definitivament l'abast d'aquesta Llei en relació a la Llei del Sòl del 1975, que és realment allà on hi ha l'origen del problema i de la voluntat de derogació, consolidada l'autonomia municipal per la Llei de Bases de Règim Local, la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional del 1963 la veritat és que no tan sols es demostra clarament obsoleta pel seu contingut i que és un fòsil legislatiu, que tots compartim i a més que els seus objectius no tenen gens de vigència com a política econòmica ara com ara, sinó que a més és una Llei que està àmpliament desmuntada per les derogacions que han suposat les legislacions posteriors i a més a més, fins i tot diria que, ara com ara, és una Llei clarament inofensiva. Jo he de dir que amb la intenció política del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES i del seu Portaveu, el Sr. López i Casanovas, hi estic plenament d'acord, però que per jutjar aquesta iniciativa m'he d'atendre a criteris estrictament jurídics que, noblesa obliga, he de dir que són bastants coincidents amb els que ha exposat el Vicepresident del Govern, Sr. Huguet. Les persones que ens hagin assessorat, a ell per una banda i a mi per una altra, em pens que han begut a fonts jurídiques paregudes.

I si entrem a fer un comentari del que és l'Exposició de Motius, que realment és on hi ha l'extensa explicació de la motivació d'aquesta petició de derogació, cal reconèixer que és clar que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té competència exclusiva en foment i promoció del turisme i en ordenació del turisme dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma i en ordenació del territori i urbanisme, però ai-

xò no vol dir que aquesta competència autonòmica suposi que l'Estat està exhaust completament, esgotat de qualsevol tipus de competència sobre aquestes matèries. He d'insistir en la matèria de promoció, ordenació i foment de l'activitat econòmica i els aspectes del turisme en promoció exterior.

La Llei de Centres d'Interès Turístic Nacional, que, òbviament, no és una llei bàsica - ja el Sr. López ha recordat la firma del Cap d'Estat sota la qual es va promulgar, és del 1963 - està ja àmpliament derogada. Per tant, avui no la podem jutjar com l'haguéssim jutjada el 1963, fins i tot com l'haguéssim jutjada el 1974, fins i tot com s'aplicava encara el 1976, que encara que ja estava clarament derogada a la seva virtualitat urbanística, encara es continuava aplicant una pràctica que era, efectivament, atemptatòria per a l'autonomia municipal. Avui, aquesta Llei, està àmpliament derogada per la legislació estatal, que la deroga d'una manera clara i explícita (la Llei del Sòl), com per la Llei de Bases de Règim Local, com per aquelles legislacions de la mateixa Comunitat Autònoma en matèria d'ordenació del territori o en matèria de turisme que realment l'afecten.

Nosaltres entenem - en el sentit aquest de la visió jurídica que volem aquí plantejar - que una legislació estatal no bàsica, en matèries que són també competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'ha de derogar per lleis positives, s'ha de derogar per accions legislatives que, efectivament, siguin incompatibles amb aquesta legislació anterior i no per la seva simple legislació. Com a exemple, jo diria que la Llei del Sòl és perfectament derogable per lleis de la Comunitat Autònoma, totals o parcials, que l'adaptin a la nostra Comunitat però que tindríem un greu problema, també entenc, d'encaix constitucional si aquí diguéssim, simplement, article únic: "queda derogada la Llei del Sòl a l'àmbit de les Illes Balears". És una mica la situació paral·lela que es produeix amb aquesta disposició única que proposa el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Per altra banda, també vull dir que una part de l'argumentació de l'Exposició de Motius es basa en una explicació sobre la conculcació del principi d'autonomia municipal i diu que incideix negativament a la revisió dels planejaments urbanístics. Jo entenc que això és una argumentació que està tan fossilitzada com hi pugui estar la Llei de Zones i Centres Turístic Nacional. Ara com ara, qualsevol declaració hipotètica que hi pogués haver, d'un centre d'interès turístic nacional, de cap manera classificaria el sòl. Simplement, seria una definició, una declaració d'interès nacional per a una activitat econòmica que prèviament hauria d'ésser possible pel planejament urbanístic del municipi o pel planejament territorial de la Comunitat Autònoma.

Per altra part, també hem de dir que, per avui, aquesta Llei és clarament inofensiva, des de l'any 1982, quan hi va haver la declaració de Cala Mondragó, posteriorment anul·lada - va ésser una declaració del govern d'UCD en el darrer moment - pel govern socialista, ni hi ha hagut cap declaració a les Illes Balears ni n'hi cap de prevista ni se'n pot produir cap sense la participació de la Comunitat Autòno-

ma, perquè també està garantit. És més, crec que no se n'ha produït cap a tot l'Estat ni se'n pot produir cap sense la participació de la Comunitat Autònoma, perquè també està garantit. És més, crec que no se n'ha produït cap a tot l'Estat. Realment, és una llei que, efectivament, la seva obsolescència és indiscutible però que en aquest moment està en un estat total d'hivernació i que, a més, en qualsevol cas, com deia, no pot tenir conseqüències urbanístiques en la seva aplicació correcta, lògicament, com és la que hem d'esperar de l'ús de l'autonomia municipal també per part dels mateixos ajuntaments.

Ell ha citat el cas de Cala En Turqueta. Cala En Turqueta és un centre d'interès turístic que no és d'aquells món, com diu el cantant. I és més, diria que és com aquells bisbes que tenen la mitra *in pactibus infidelium*, que no tenen diòcesi per administrar, i que simplement tenen un títol però que aquest títol no té territori, no té jurisdicció sobre la qual manar. Però, en qualsevol cas, no seria de cap manera, la Llei de Centres i Zones d'Interès Turístic Nacional, la que faria revivre la urbanització de Cala En Turqueta. Atenció: seria, en qualsevol cas, la voluntat municipal, per molt que en discrepessin, de revisar i modificar el seu planejament o l'activitat del Govern de la Comunitat Autònoma o d'aquest Parlament de fer-ho possible a través de normes d'ordenació territorial. Però no la Llei de Zones i Centres d'Interès Turístic Nacional.

Per altra part, un darrer comentari en relació a aquesta disposició transitòria segona, a la qual també el Vicepresident ha fet menció. Crec que realment, en cap cas no és competència d'aquesta Comunitat Autònoma ni d'aquest Parlament, regular ni reconèixer ni donar terminis a les competències de l'Estat. En qualsevol cas, és una redacció que realment figura fora de lloc. Per tant, jo he de dir que compartim totalment les crítiques que es fa a la Llei. Crec que aquesta Proposició de Llei que fa el Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES no és l'instrument idoni per combatre la clara obsolescència i inadequació social d'aquesta Llei a la realitat social i econòmica dels nostres dies i de les nostres Illes. I per tant, nosaltres, en base a aquests motius jurídics, no en base a crítiques polítiques de fons, a aquesta Llei que no s'aplica realment i que té dificultats totals per aplicar-se a la nostra Comunitat, nosaltres no votarem favorablement a la presa en consideració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Sr. Fernando Saura.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gracias, Sr. Presidente. Únicamente para fijar la postura de nuestro Grupo.

Quizás el mejor debate que se ha podido oír en cuanto a temas competenciales, tanto en su forma como en su fondo, ha sido esta noche precisamente respecto al tema de derogación de centros de interés turístico. Nuestro Grupo es lógico que esté de acuerdo con las tesis del Gobierno,

coincidentes en este caso también con las mismas del Grupo SOCIALISTA, si bien sólo quería hacer una pequeña observación, un tanto irónica, al representante del Grupo SOCIALISTA, del titular de "ley inofensiva". Eso significa que existen otras leyes no tan inofensivas, por tanto leyes como agresivas. Únicamente como anécdota. Pero estamos totalmente de acuerdo. Nuestro Grupo no puede votar favorablemente a esta Proposición de Ley del Grupo NACIONALISTA I D'ESQUERRES. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, per part del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES, el seu Portaveu, Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Jo he d'estar d'acord amb el Sr. Triay que es tracta d'una Proposició de Llei que té molt de símptoma, d'emblema, de veure què passa en aquesta Comunitat Autònoma amb una qüestió que posa en tela de judici la possibilitat de legislar sobre aspectes que alguns potser perquè per afinitat al Govern central de l'Estat i altres per interessos ocults, com ha dit el Sr. Portaveu del CDS. Podria ésser que tots en el fons tenguessin estranyes coincidències. És estrany que a Madrid no hi hagi pogut haver-hi possibilitat encara de derogar aquesta Llei, derogar-la d'una forma definitiva, com es va derogar quantitat de legislació de l'antic règim quan va ésser el moment oportú, amb la Constitució a la mà.

Jo crec que és cert el que ha dit el Sr. Triay. Hi ha moltes incompatibilitats de la legislació actual en relació a la legislació que pretenia impulsar o la legislació que representava la Llei de Centres d'Interès Turístic, però no val la referència a la Llei del Sòl. Si ara nosaltres avui, aquí decidíssim derogar la Llei del Sòl via legislació, jo crec que seria un drama, perquè deixaríem quantitat de llacunes, d'aspectes buits. Però no és aquest, el tema. El tema és si ho podem o no ho podem fer. El nostre Grup voldria que aquesta Cambra amb una legislació avui en dia desactivada, però encara possible, susceptible d'aplicació en molts d'aspectes, doncs ens definíssim sobre la capacitat competencial d'aquesta Cambra. En aquesta Cambra s'aproven lleis que modifiquen la Llei del Sòl parcialment, lleis que intenten obrir forats a la Llei del Sòl. Avui hem vist una situació curiosa en relació a una llei de camps de golf que es pretenia modificar. Si la Llei de Centres d'Interès Turístic no permet en aquests moments, ja per sort, classificacions de sòl, sí que permet impulsos del Govern Central de l'Estat de declaració d'interès, d'activació de beneficis fiscals, d'actuació de foment. I açò, al nostre entendre, hauria d'ésser una política feta, impulsada, decidida, des d'aquesta Comunitat Autònoma. No ens valen els arguments de la planificació general de l'Estat.

Respecte - i acab amb açò - de la qüestió de Cala En Turqueta, és cert que amb el Pla General d'Ordenació Urbana de Ciutadella i la Llei de Protecció en aquests moments, amb una declaració com la que encara hi ha de centre i zona d'interès turístic sobre Cala En Turqueta té molta gràcia l'afirmació que és com un bisbe *in partibus infide-*

lium, però hem d'entendre que els bisbes *in partibus infidelium*, en aquell temps, esperaven, a través de les conquestes territorials de les croades, que ocupessin territori per poder exercir ja no sobre *partibus infidelium* sinó sobre territoris MEC o el que faci falta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, procedeix sotmetre a votació la presa en consideració de la Proposició de Llei.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la presa en consideració de la Proposició de Llei núm. 689/90 presentada pel Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, relativa a la derogació a l'àmbit de les Illes Balears de la Llei 197/63 de "Centros y Zonas de Interés Turístico Nacional", es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 7; vots en contra, 44; no hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjada; no s'admet aquesta presa en consideració.

Sres. i Srs. Diputats, s'aixeca la Sessió.